

TEMA: GASSKRAFT

■ ■ Jens Stoltenberg har utnevnt Kjell Inge Røkkes konsernsjef til helseminister. Og RV gjør seg klar til å kjempe for velferden, mot kutt og privatisering.

SIDE 5

■ ■ Klimaet i verden er truet, og det er nødvendig med en kraftig reduksjon av CO2-utslipp. Hordaland RV sier nei til bygging av gasskraftverk.

SIDE 10-11

■ ■ RV skal vedta et nytt prinsipp-program, og inviterer alle sosialister til diskusjoner på sommerleiren 7.-11. juli i Sandefjord.

SIDE 12

Opprør

Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 4 2000

Dette nummer:

For velferdsstaten

Gasskraftverk

Tariffoppgjøret

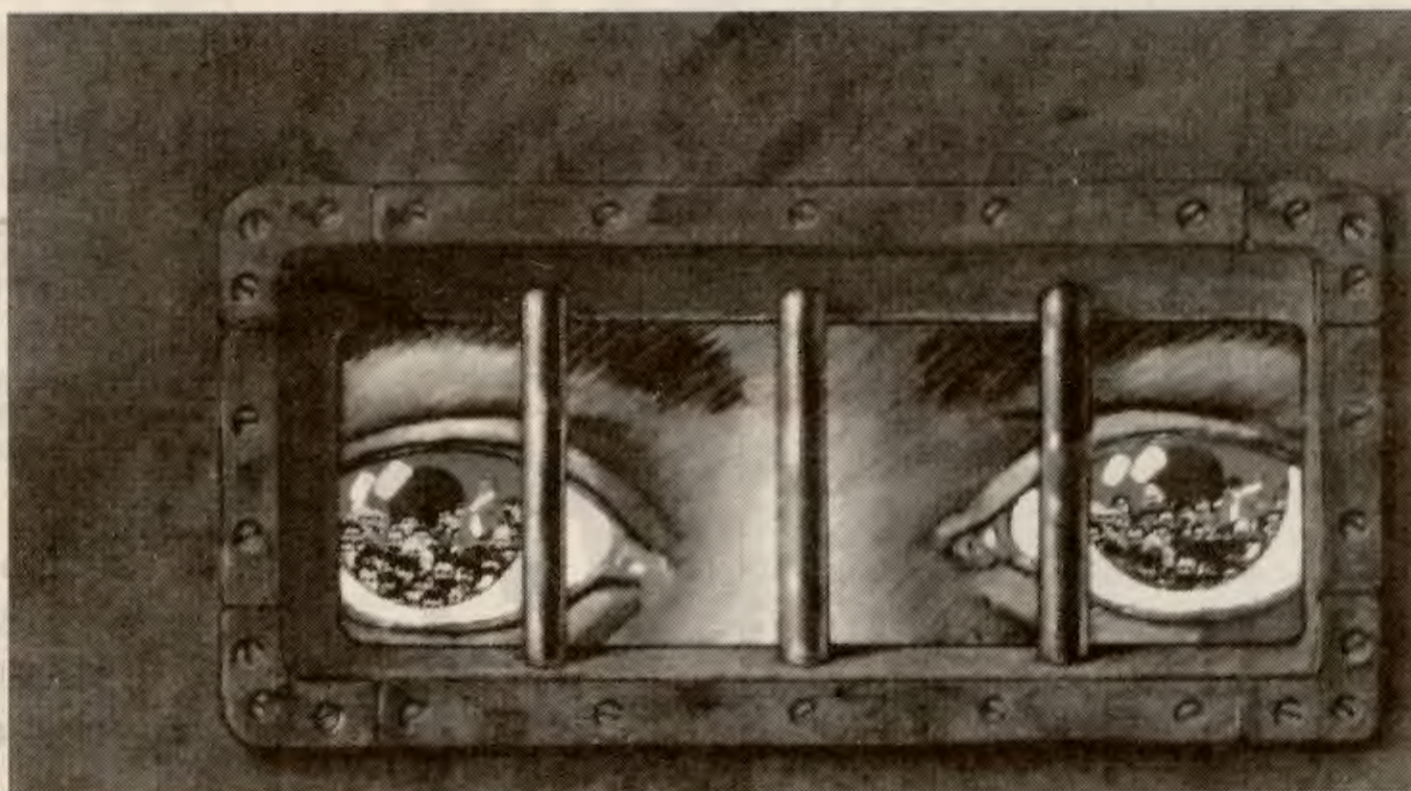
Internasjonalt

Kampen mot EU

Bli med i RV

– Hvilken framtid ønsker DU?

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

C-BLAD

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet,
Randi Holmelid, Åse Løvgren,
Else-Merete Thyness

BLADBUNAD: Bjarke Friborg
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stofffrist for neste Opprør: **22.5.00**

Et nytt arbeiderparti

Ved inngangen til forrige århundre var det Arbeiderpartiet som representerte fremtiden og den nye arbeiderklassen som vokste frem sammen med industrisamfunnet. 100 år etterpå er det klart hvordan Ap i dag representerer en helt annen klasse, men også står i veien for en fornying av industrisamfunnet i retning av økologisk bærekraft.

Jens Stoltenberg valgte å felle Bondevik-regjeringen på gasskraftsaken. Dermed fikk Ap en samlet miljøbevegelse på nakken. Deretter satte han sammen en regjering uten en eneste arbeider men med tungt innslag av direktører og yrkespolitikere. Det siste er naturligvis ikke tilstrekkelig til å gi Ap en samlet arbeiderbevegelse på nakken. Det krever tross alt mye sterkere kost og langt mer håndfaste forverringer i folks hverdagsliv. Men det er ikke noen tvil om at Stoltenberg og Ap står for en politikk som over tid kan bringe store deler av det gamle «grunnfjellet» i harnisk og i tillegg støtte flere nye velgergrupper fra seg.

Ap har for lengst alliert seg med den eliten av direktører, spekulanter og kapitaleiere som ber vanlige lønnsarbeidere vise moderasjon – mens de selv lever høyt på profitten fra sine produktive ansatte. Og mens oljefondet bare øker blir flertallet av kommuner og fylker bare mer og mer utsultet.

I denne situasjonen tror vi i RV at det er grunnlag for at nye grupper i samfunnet blir radikaliseret. Men vi tror også at det er nødvendig med et klart sosialistisk alternativ, hvis ikke misnøyen skal fanges opp av den rasistiske høyresiden. Bli med i RV for å skape et nytt arbeiderparti – et parti som slåss for et samfunn styrt etter behovene til de mange og ikke profitten for de få.

Bjarke Friborg

KRAFTKOKEBOKA!

Artikler om endringene i kraftsektoren - med argumenter mot salg av kommunale kraftverk.
Redigert av partisekretær Finn Olav Rolijordet. Bestill den på partikontoret, tlf. 22 98 90 50

Støtt MIR-innsamlinga!

I Opprør nr. 2-2000 kunne du lese om det revolusjonære partiet MIR i Chile. RV-landsmøtet i 1999 besluttet å gjennomføre en støttekampanje til MIRs avis El Rebelde i løpet av perioden. Initiativtakeren Kristiansand RV har trykt opp ferdige giroer som kan bestilles via RV-kontoret sentralt.

TA PUNKTET OPP PÅ LAGSMØTE,
SETT INN PENGER
PÅ FØLGENDE KONTO:

MIR-innsamling
POSTBOKS 418
4664 KRISTIANSAND S
KONTO: 0532 52 14408

Bli med på innvandrerkonferanse

6.-7. mai arrangerer RVs innvandrerrutvalg helgeseminar i Oslo. Er du innvandrer, norsk eller bare interessert – dette blir en viktig samling for alle uansett bakgrunn. Med emner som kvinnekamp i innvandrer miljøene, rasisme på arbeidsplassen og mye mer er det duket for debatt!

Det blir god tid til diskusjon av de seks emnene som blir tatt opp. Seminaret skal rettes inn på forslag som gjør at deltakerne har noe å jobbe videre med, parlamentarisk og utenomparlamentarisk. Det nøyaktige programmet var ikke ferdigspikret da Opprør gikk i trykken, men følger i hovedsak disse linjene:

TEMA A: INTEGRASJON

Dialog som premiss for integrering: Dette er den «røde tråden» for seminaret, det vil si at grunnlaget for integrering er en gjensidig tilpasning – og ikke at den ene parten bare må bøye seg fullstendig for den andre. Men hva er situasjonen på lokalplanet i kommunene?

[Hugo Sandoval, RVs innvandrerrutvalg]

TEMA B: KVINNER

Hva har innvandrerkvinner erobret i Norge når det gjelder kvinnefrigjøring og likestilling? Vi lar kvinnene selv komme til orde og tar opp spørsmål som arran-

gert ekteskap, seksualitet og familieliv – og ser på omfanget av voldsbruk og undertrykking innen for hjemmets fire vegger.

[innlegg ved bl.a. Antonia Samaniego, leder av Kvinnefrontens Internasjonale kvinnegruppe]

TEMA C: SKOLEPOLITIKK

Med innføringen av det nye KRL-faget er det skapt økt press i skolen for en mer ensidig «fornorsking». Samtidig er det mange andre problemer i skolen, for eksempel knyttet til språk, mobbing m.m. Hva betyr dette for barna og for RVs syn på opprettelsen av flere privatskoler, f.eks. på et religiøst grunnlag?

[Antonio Trivilino, innvandrerrutvalget]

TEMA D: ARBEIDSLIV

Det norske arbeidslivet er i stor grad avhengig av importert utenlandsk arbeidskraft, og det er personer med innvandrerbakgrunn som tar noen av de tyngste og

dårligst betalte løftene: Uten innvandrere stopper Norge – men hvordan kan dette bli en brekkstang for å tilkjempe seg likestilling og flere rettigheter?

[Juan Carlos Orieta og Gunnhild Aakervik, innvandrerrutvalget]

TEMA E: DELTAKING

Hva skal til for at personer med innvandrerbakgrunn deltar mer aktivt i samfunnslivet? Mange er både kunnskapsrike og har en allsidig erfaring, men er låst fast i rollen som ufaglært arbeidskraft.

[Rolf Aakervik, innvandrerrutvalget]

TEMA E: RASISME

I flere europeiske land finnes det høyrepopulistiske partier som er på fremmarsj. I Norge har Fremskrittspartiet urovekkende stor oppslutning, og partiet har vunnet innpass i deler av arbeiderklassen. Hvordan bekjemper vi rasismen på arbeidsplassen og i dagliglivet?

Sted: 4. etasje i Solidaritetshuset, Osterhausgate 27, 0183 Oslo

Ta kontakt med partikontoret for flere opplysninger (tlf. 22 98 90 50)

Hva er RV?

Rød Valgallianse er en organisasjon som har utviklet seg fra en valgallianse til et parti med en allsidig praksis. RV er et revolusjonært parti som anvender marxistisk teori og metode i analyse av dagens virkelighet. Samtidig forsøker vi å integrere sosialistisk feminisme og økologisk tenkning i strategien vår.

RV ser det som sin oppgave å støtte og slåss for interessene til arbeidsfolk, til kvinne-, miljø- og den antirasistiske bevegelsen og støtte kampen for frigjøring for undertrykte folk og nasjoner. Vi vil være der folk er og være med på å drive frem folkelige organisasjoner og aksjoner.

DAGSKAMP OG SOSIALISME

RV forsøker å knytte sammen dagskampen og kampen for det sosialistiske samfunnet. Gjennom disse kampene kan også folk bli bevisst maktforholda og de drivkreftene som styrer samfunnet, og se behovet for alternativer. Foruten å delta i de mange store og små kampene, forsøker RV å bidra til mer politisk avklaring og å vinne frem med visjonen om et sosialistisk samfunn.

PARLAMENTARISK OG UTENOMPARLAMENTARISK KAMP

I kommunestyre, fylkesting og på Stortinget støtter og arbeider RV for å fremme folkelige krav og aksjoner. RVs representanter i folkevalgte organer arbeider sammen med, utveksler kunnskap og informasjon med fagforeninger, velforeninger og andre folkelige organisasjoner. RV bruker plassen i de folkevalgte organene til å støtte opp om den utenomparlamentariske kampen. RVs representanter arbeider både for å

forsøke å få til forbedringer eller å hindre forverringer, og for å avsløre at disse organene er redskap for borgerskapet. Vi vil også forsøke å bidra til avsløringer av korrupsjon, maktmisbruk og forvaltningsfeil.

RV setter lojaliteten til folk flest over de «spillereglene» som tjener de få. Samtidig går RV mot ytterligere svekkelse av de folkevalgte organenes representativitet og makt.

PARTIMODELL

Alle som støtter RVs prinsippprogram og følger vedtektene kan være medlem av partiet. RV vil være et samlende parti for revolusjonære i Norge. RV legger spesielt vekt på få mange arbeidere og kvinner med i partiet, og på å utvikle et demokratisk partiliv og en partikultur som «gjør folk store», utvikler initiativ, samarbeid og respekt for ulike meninger. RV ønsker at partimedlemmer skal delta aktivt i partiets arbeid ut i fra sine interesser, ønsker og muligheter, men det er mulig å støtte partiet gjennom å være passivt medlem. Det er mulig å organisere egne tendenser og grupper i partiet så lenge de ikke stiller konkurrerende lister til valg.

RV vil ikke at partiet blir noe mål i seg selv. Det har bare eksistensberettigelse så lenge det gjør en nyttig jobb i klassekampen og i kampen for sosialisme. Foruten å rekruttere medlemmer arbeider RV for en politisk mobilisering og debatt i arbeiderbevegelsen og på venstresida, som kan samle flere på et sosialistisk og revolusjonært grunnlag.

BLI MEDLEM! SEND INN SLIPPEN PÅ BAKSIDEN

Aslak Sira Myhre ble valgt som partileder i RV i 1997. Fra oktober 1999 til oktober 2000 er han på permisjon fra partiledervetet, og jobber som vaskeassistent i Stavanger. Han ble valgt inn i bystyret i Stavanger ved kommunevalget i høst.

Faglig arbeid i RV

Av Bjarke Friborg

Fråsegn frå RV sin faglege konferanse i Oslo 1. - 2. april 2000.

Leiinga i LO/NHO la 1. april fram eit forslag til ny 3-årig tariffavtale. Dette forslaget er ein provokasjon som bør bli stemt ned av LO-organiserte i privat sektor i slutten av april. Dette forslaget bør og bli avvist som grunnlag for forhandlingane i offentlig sektor som startar no. 1. mai i år bør kunne bli ein viktig demonstrasjon av felles tariffkamp!

Her er noen gode argument for å avvise LO/NHO-avtalen, datert 1. april:

■ Avtaleframlegget dikterer svært moderate rammer for både privat sektor og stat og kommune. Forslaget sluttar seg til Arntsen-utvalet si innstilling om «å forbedre konkurransevnen og bringe pris- og kostnadsveksten på linje med våre handelspartnere» (pkt. 12). Forslaget foreset at heile arbeidslivet innrettar seg etter fortsatt moderasjon. Ei slik utvikling vil berre tene dei rike.

■ Om denne ramma blir akseptert, vil det og føre til auka rekrutteringsproblem og ytterlegare utarming av

Helgen 31. mars-2. april gjennomførte RVs faglige utvalg en konferanse i Oslo, om hvordan møte den kapitalistiske globaliseringen med global kamp mot kapitalismen. Konferansen samlet flere av landets mest radikale klubbledere og kampvillige tillitsvalgte til diskusjoner om revolusjonær faglig strategi. Det var også mange andre interesserte som var innom konferansen, for å delta i debatten eller å lære av de ulike erfaringene. Søndagen ble dessuten brukt til å organisere en koordinert RV-innsats for å få nei-flertall i uravstemningen mot det nettopp inngåtte meklingsresultatet.

MILJØ OG ARBEIDSPASSER

Forholdet mellom miljøvern og arbeidsplasser var blant de mest omstridte temaene, selv om alle trakk frem behovet for allianser og viste til hvor lett vi kan bli splittet når kapitalen er på offensiven. Flere av deltakerne la stor vekt på at kampen mot rasisme, homofobi og kvinneundertrykking måtte være avgjørende deler av en fornyet faglig strategi. Men den røde tråden var globalisering og utviklingen innen kapitalismen i dag.

INTERNASJONAL KLASSEKAMP?

Konferansen var preget av stor åpenhet når det gjaldt sammensetningen av arbeiderklassen i dag, og mange understreket behovet for å gjenreise en felles klassesolidaritet både innad i Norge og på tvers over landegrensene. Teknologisk utvikling og globalisert økonomi holder i dag på å gi helt nye vilkår for organisert kamp mot kapitalister i inn- og utland, og dermed for oppgavene til sosialister på de ulike arbeidsplassene.

Bente Løvås (konserntillitsvalgt i Freia og bydelsrepresentant for RV i Oslo) kunne berette om hvordan oppkjøpet av Freia førte til et møte med «en helt annen verden». De nye eierne Philip Morris har 147.000 ansatte, mens datterselskapet Kraft Foods har flere titusener. Freia har

bare 1000 ansatte, og for de tillitsvalgte har spranget vært en enorm utfordring. Konsernet er organisert på en måte som gjør det vanskelig å ta opp saker ikke bare for fagforeningen men også for de ulike mellomlederne i divisjonene. Fagforeningen blir tvunget til å jobbe internasjonalt ettersom den du skal snakke med om et problem på fabrikken ikke har ansvar, er feil person eller sitter i et annet europeisk land. Gjennom et systematisk arbeid med å innhente informasjon har de i dag noe bedre oversikt over selskapet, selv om det fortsatt er vanskelig å oppnå stabil kontakt med arbeiderne i de andre land.

Claus Jervell fra Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet dro også frem konsentrasjonen på eiersiden og fortalte hvordan hans bransje i dag var preget av stadig flere storkjeder som opererte i flere land. Han mente servicenæringen var i ferd med å bli både brutalisert og industrialisert, og at dette var ved å gi nye vilkår for organisering og kamp. Avstanden til eierne er blitt større i takt med kravet om økt inntjening og profitt. Men det er ikke alltid lett å gå foran med kravet om økt lønn og bedre arbeidsmiljø, og bransjen er preget av relativt lav organiseringsgrad. Derfor la han også stor vekt på at oppgaven for sosialister ikke bare er å kritisere, men først og fremst å ta på seg den tunge jobben med å skape og organisere et fellesskap.

Asbjørn Wahl (leder av Aksjon for Velferdsstaten) var den som kanskje gikk lengst i understreke og konkretisere nødvendigheten av internasjonal faglig kamp. Han mente at det var på tide å stille «antikapitalistiske strukturkrav», for eksempel om innføring av en såkalt Tobinskatt mot internasjonal valutaspesulasjon. Han mente også at internasjonale sympatistreiker kunne være et viktig våpen mot de transnasjonale selskapene, og at globaliseringen av økonomien hadde gitt nye muligheter for en globalisert motstand.

Eldar Myhre (konserntillitsvalgt i

Kværner og tidligere klubbleder på Rosenborg verft) mente derimot at virkeligheten var langt fra reell internasjonal faglig kamp, og understreket hvordan klubbene først og fremst måtte bygges opp nedenfra. – Problemet er ikke mangel på europeisk streikerett, men manglende følelse av fellesskap på tvers av grensene, sa Myhre. Men Myhre kunne også berette om arbeidet med inter-nettopplæring av tillitsvalgte for å gjøre det enklere med øyeblikkelig kommunikasjon og en samordnet motstand.

OPPFØLGING

Globaliseringskonferansen var bare første steg i gjenreisningen av RVs faglige nettverk. For et parti som mener at nøkkelen til forandring ligger hos arbeiderklassen er det livsviktig å legge stor vekt på samordning av innsatsen på de ulike arbeidsplassene og i ulike deler av fagbevegelsen.

Hvordan få de ulike motkreftene til å arbeide sammen? Hva kan jeg gjøre der jeg selv jobber? Hvordan skape mer enhet på tvers av etnisk opprinnelse eller seksuell legning? Og hvordan skal vi klare å velte kapitalismen og innføre et helt annet samfunn uten profittjag og spekulasjon? Dette er spørsmål som det er naturlig å ta opp i RV, for å gjøre noe ved saken.

■ På sommerleiren i Sandefjord 7.-11. juli blir det eget seminar om revolusjonær faglig strategi, og hvordan dette skal avspeiles i RVs nye prinsippprogram. Vi inviterer bredt og alle er velkommen til å delta.

■ Du kan også bli med i RVs faglige nettverk, ved å melde din interesse til partikontoret på tlf 22 98 90 50. Utvalget har varierende aktivitet, men skal forsøke å samordne og oppsummere.

■ Ditt eget lokallag er er imidlertid den viktigste plassen å ta opp slike spørsmål. Ta kontakt med din fylkesleder for å finne det nærmeste lokallaget (se baksiden av Opprør).

offentlig sektor. Kravet om kompensasjon for høyere utdanning vil heller ikke bli innfridd. Resultatet vil bli auka privatiseringspress, meir individuelle lønsavtaler og enno dårligere offentlige tenester. Svaret på dette må vere å kombinere ei nei-kampanje i privatsektor med ei felles kampanje for forsvar av velferdsstaten, ein sterkare offentlig sektor og høge lønstilllegg for alle under gjennomsnittet i landet.

■ Ein 3-årig tariffperiode vil ytterlegare svekkje streikeretten og makta til grunnplanet. Det vil først vere mellomoppgjer i 2002 og inga ny uravrøysting for tidlegast i 2003 (pkt. 11).

Difor: Forsvar 2-årig avtaleperiode utan avgrensing verken i oppgjersform eller streikerett! Elles vil det i neste runde bli enno lettare for NHO å få innfridd sitt ynskje om 4-årig tariffperiode.

■ Avtaleframlegget legg grunnlag for auka fleksibilitet for å styrke konkurransevna (pkt. 3). Dette inkluderer og meir bedriftstilpassa og individuelle ordningar (pkt 3A). Nei til ytterlegare fleksibilitet på arbeidsgjevarane sine premisar!

■ Avtalen inneheld ingen forpliktande resultat når det gjeld etter- og videreutdanning (pkt. 6). LO slår sjøl fast i si pressemelding 1.4: «NHO har vist total uvilje til å oppfylle sitt økonomiske ansvar for en sluttbehandling av EVU-reformen. NHO har avvist alle konkrete bidrag til betalingsordninger som sikrer individuell rett til etter- og videreutdanning».

■ Kravet om ei 5. ferieuke var for lengst overmodent og bør bli gjennomført fullt ut frå 2001 istadenfor frå 2002. Full lønnskompensasjon for 4 ekstra fridagar må kome i tillegg til dei generelle kronetillegga - ikkje utgjere hovddelen av den økonomiske ramma i 2 år, slik avtaleforslaget legg opp til (pkt 4) Ingen kan sikre seg auka kjøpekraft ved hjelp av ekstra fridagar.

■ Avtaleframlegget legg i realiteten opp til redusert kjøpekraft for alle fagorganiserte, inkludert dei lågtlønna som får ekstra tillegg. Grensene for å kunne få lokale tillegg blir og innstramma (pkt. 3.3). Dette vil føre til auka press for individuelle løner og ytterlegare klasseskilnader, stikk i strid med ei solidarisk fagrørsele. Lågtlønna kvinnegrupper i både privat og offentlig sektor vil kunne bli taparane i åra framover.

Gjenreis velferdsstaten

Kampen for å utvide det offentlige ansvar for folks velferd – en strategisk kamp mot avskaffelse av kapitalismen.

S kole, helse og omsorg må være offentlig ansvar. Den norske velferdsstaten bygde på en grunntanke om at disse velferdsoppgavene ikke skulle privatiseres, og gjøres til en handelsvare. Velferdsoppgavene må være under offentlig styring og utføres av offentlige ansatte. Offentlig drift og styring sikrer at avgjørelser vedrørende omfang og fordeling tas i folkevalgte organer.

Det har over flere år vært en bevist utarming av offentlig sektor. Offentlig sektors andel av BNP har sunket fra ca. 52% i 1992 til ca. 42% i 1998. Vi ser nå resultatene av langvarig nedskjæringer og forfallet i offentlig sektor. Folk opplever at de betaler skatt for å dekke fellesskapsløsninger de ikke ser noe til når de trenger det. Samtidig fins det nok av penger i Norge, det investeres som aldri før, det tas ut overskudd av en størrelses-

orden vi ikke har sett maken til. Men fylkeskommuner og kommuner som er forvaltere av velferdstilbudene har ikke penger til å dekke det mest nødvendige, ei heller det lovpålagte. Mange ville selv prioritert annerledes og «kontantstøttet-ankegangen» brer seg, «jeg styrer mine skattepenger best på min måte, og jeg vil kjøpe meg den legehjelp og skolegang for meg og mine barn, som jeg har behov for og synes er best».

Selv under en regulert kapitalisme, i sosialdemokratiets storhetstid i Norge, ble det lagt politiske føringer i forhold til folks valgfrihet. Da ble det drevet subsidiering av varer og tjenester i utkantstrøk for å sikre en bosetting i distriktene, en politisk linje om: lik rett til utdanning lå til grunn for enhetsskolen.

Vi kan gjerne kritisere at det ikke var og ikke ble likhet i Norge på tross av disse «tiltakene»; men Norge var jo, og er et kapitalistisk samfunn og kunne ikke komme bort fra det selv om det var en sterk nasjonal styring av den økonomiske utviklinga gjennom; statsbanker og statsbedrifter, lavrentepolitikk, penge- og kredittlov/kredittstyring, offentlig ansvar for sysselsettingen, prisloven, plan og bygningsloven mm.

STØRRE KLASSESKILLER I DAG

Den liberalisering vi har sett i de senere åra har revet ned mye av den generelle velstandøkningen folk har oppnådd, det er større skiller mellom klassene i dag enn før, og vi ser en klar polarisering. Samtidig skjer en EØS-tilpasning og globalisering som fratar Norge råderetten fullstendig.

FOLKS EGEN SKYLD?

Skaper så dette større kampvilje og irritasjon hos folk? Sammen med en massiv «Onkel Skrue»-ideologisk offensiv; alle kan bli som vår egen Onkel Skrue; Røkke, virker det ikke helt slik. De som tilhører de fattigste av de fattige i Norge, er ganske tause og får klare signaler om at det er deres egen skyld at de har havna der de er. Den kollektive bevisstheten forsøkes fjerna på alle måter. Solidaritetstanken og kollektivismen står i sterk kontrast til den individorienterte ideologien som vi utsettes for.

Det burde være lett å vise folk sammenhengen mellom ideologi og økonomi i dag, og i den sammenhengen blir kampen for gjenreise av velferdsstaten viktig. Den kampen må vi ta – som brukere

av velferdstilbud, innbyggere og ansatte i offentlig sektor: Kampen må kjempes av alle – det må ikke være slik at ansatte i privat sektor kjemper mot offentlige løsninger. Alle arbeidsfolk taper på at private driver framfor det offentlige. Private aktører har kun ei målsetting – å tjene penger.

Egentlig burde mye mer virksomhet vært drevet av det offentlige – vi trenger ikke bare kjempe for gjenreise av det offentlige velferdstilbudet – det trengs mere penger inn i offentlig sektor og vi må gå til kamp for utbygging av det offentlige tilbudet.

Nå kjemper vi en defensiv kamp – vi kjemper for å bevare og gjenreise velferdsstaten. En velferdsstat som ikke har vært perfekt selv når den fungerte på «sitt beste». Vi må se kampen for velferdsstaten i en større sammenheng. Denne kampen er bare en del av en strategi vi kommunister har for på sikt å kunne avskaffe kapitalismen.

Romy Rohmann
medlem av RVs arbeidsutvalg,
nestleder i Akershus RV og
leder i Oppegård RV

Rik stat, fattig kommune...

Av Finn Olav Rolijordet
og Bjarke Friborg

En sentral del av kampen for offentlig sektor er kampen om de trange budsjettene i kommunestyre og fylkesting. Over alt der RV er representert forsøker vi å få de andre partiene med på å kreve stans i den statlige utsultingspolitikken. Men dette er selvfølgelig ikke nok. Det eneste som på sikt kan presse frem radikale endringer på tvers av viljen til politikkerne, staten og bedriftseierne er at folk organiserer sitt misnøye og tar saken i egne hender.

Når de lokale markedsliberalistene fremmer forslag om budsjettkutt og privatisering må vi møte dem med våre egne krav. Det handler om å gå på nok en gang med resolusjonsforslag i fagforeninga, å få lærerne ut på gata i kampen mot undergravingen av enhetsskolen, å få medlemmene i reumatikerforeningen til å protestere på at kommunen legger ned tilbudet om ekstra varmt vann i svømmehallen en dag i uka. For RV er det parlamentariske arbeidet uløselig forbundet med det utenparlamentariske. Over alt forsøker vi å dra i gang aksjoner og mobilisering mot de trange budsjettene.

RV-GJENNOMSLAG

Flere steder har vi fått gjennomslag for deler eller til og med hele vårt syn på «rik stat, fattig kommune»: Først ute var Troms fylkesting i høst og deretter Sør-Trøndelag. Det har også vært vedtak i Lillehammer kommunestyre (november 99) og på Voss (24. februar i år). Men skal disse vedtakene være mer verdt enn papiret de er skrevet på er det opp til det fortsatte folkelige presset å sørge for at

politikkerne faktisk gjør som de sier.

SLIK KAN DET GJØRES

På møte i Rogaland fylkesting 7. mars ble det flertall for følgende tilleggsforslag fra Ingeborg Sanner (RV), i forbindelse med behandling av ytterligere kutt i sentraladministrasjonen.

«Fylkestinget ser med bekymring på den økonomiske situasjonen i fylkeskommunen og i hele kommunesektoren. Rekordunderskuddet i hele sektoren i 1999, på ca. 10 mrd. kroner, skaper en situasjon med press mot offentlige tjenester som vi ikke kan akseptere. Fylkestinget retter derfor et krav overfor regjeringen om å legge fram forslag til betydelig økning av overføringene til kommunesektoren i forbindelse med framlegging av nasjonalregnskap og revidering av statsbudsjettet i juni. Fylkestinget oppfordrer alle partigrupper i fylkestinget om å legge et direkte press på sine grupper i Stortinget for å få utløst økte bevilgninger. Fylkestinget ber også fylkesordfører og fylkesutvalg å ta kontakt med andre fylkeskommuner i den hensikt å utvirke et slikt press.

Stavanger 7. mars 2000
Ingeborg Sanner, RV»

Begrunnelsen til RV-representanten:

– Det framlagte forslaget til utredning av kutt på 15 millioner kroner er fremma før vi har en full avklaring av hvordan kuttene på 7 millioner (budsjettbehandlingen i des. 99) faller ut. Vi er i en situasjon der innsparing ved f.eks. konkurranseutsetting ikke gir kortsiktig økonomisk gevinst, og på sikt gir helt feil signal om hvor problemet ligger; nemlig i ubalansen mellom statsektorens formueoppbyg-

ging og kommunens gjeldssituasjon. Rød Valgallianse mener privatisering og konkurranseutsetting ikke er en farbar strategisk uansett.

– Det har fra tid til annen blitt sendt ut signal om at det kan komme økte overføringer i juni. Det er ikke rart – i hele kommunesektoren streves det med kutt. De siste uttalelser kom i forrige uke der Enoksen sa at økte overføringer i juni var tvilsomt, mens Jagland ga uttrykk for at det burde bli økning. Dette kan raskt endre seg – det er viktig å smi mens jernet er varmt.

– Det er også grunn til å minne om at oljefondet nå daglig vokser i et ekstraordinært tempo. Regjeringen har ikke lagt fram rapport om dette, men ulike instanser – deriblant OECD, har gjort beregninger hvor mye det vokser utenom det budsjetterte. Sannsynligvis er det en ekstraordinær vekst på i underkant av 5 milliarder i måneden for tiden. Det betyr at det vokser med 4-6 millioner i timen utover det budsjetterte som er tilsvarende.

Viktige krav

RV har diskutert en rekke krav som kan reises i denne kampen. Partiet fremmer disse:

- Kommunene må beholde et skatteøre på 13.5 prosent (1993-nivå)
- Minst 5 prosent av statens formue på 500 milliarder blir overført og fordelt til kommunene
- 10 prosent av oljefondet blir brukt til å sanere kommunal gjeld
- Ingen privatisering av kommunale tjenester
- RV skal jobbe for kontakt mellom de kommunene som rammes hardest av nedskjæringer
- RV vil jobbe for et i størst mulig grad landsdekkende opprør mot statens rammer.
- Noen steder vil også kravet om skattenekt reises
- RV skal markere seg politisk med antikapitalisme og sosialisme-agitasjon

Som arbeidsmetoder vil vi bruke:

- Felles aksjonsdager for RV-lag landet rundt
- Løpeseddel med plass for lokal argumentasjon (er ferdig og heter «Ja, de penga...»)
- Hefte med artikler om statsbudsjettet (er ferdig og heter «Ja, de penga...»)
- RVs lokallag tar kontakt med aksjonen «For velferdsstaten». Det må drøftes hvordan vi kan få aktivisert aksjonen «For velferdsstaten» flest mulig steder rundt omkring i landet dersom den ikke allerede er igangsatt av de 6 LO-forbundene som har startet aksjonen.

Kampen om Forges de Clabecq

Kjemper mot euro-kapitalen – anklages for terrorisme!

De sloss for stålverket og risikerer å bli dømt til 14 år på en oppviglerparagraf fra slutten av 1800-tallet. Kampen om Forges de Clabecq har blitt et symbol mot den EU-styrte nedlegginga, langt utenfor Belgias grenser.

Til RVs faglige konferanse 1 og 2. april var Lorenzo Butera, en av de sentrale talspersonene for den harde arbeiderkampen mot nedlegginga av

stålverket Forges de Clabecq, invitert. Sammen med tolv andre belgiske arbeidere som ledet kampen mot nedlegginga av stålverket Forges de Clabecq, står han nå for retten i belgiske Nivelles, anklaget for terrorisme. Etter at den første runden i rettssaken ble annullert, fordi en av aktorats dommere var gift med noen som hadde interesse av at arbeiderne ble dømt, startet den nå på nytt igjen 25. april.

Kampen om stålverket har vært hard; en av de hardeste arbeiderkampene i Belgia på mange tiår. Den startet opp i 1996 med at eierne ville stenge stålverket med 1800 arbeidsplasser. EU-kommisjæren Karel van Miert, sosialdemokrat fra Belgia, satte foten ned for subsidiene som regionen Vallonia på et tidspunkt var villig til å betale for å redde deler av verket.

TRUSSEL MOT MAKTA

Arbeiderne på verket stemte ned den nederlagstyngte ledelsen i både den kristelige- og den sosialdemokratiske fagbevegelsen. De mobiliserte hele lokalsamfunnet Tubize-Clabecq og fikk etablert en nasjonal bevegelse som også omfattet bilarbeiderne på Renault og andre fabrikker som sloss mot nedlegging eller nedkutting. 70.000 sluttet opp om den største demonstrasjonen siden krigen 2. februar 1997. Clabecq hadde plutselig blitt en trussel i en belgisk stat som var rystet i sine grunnvoller av barnemord og korrupsjonsskandaler med innslag av politiske drap - og et stadig større sprik mellom Vallonia og Flandern som får Belgia til å knake i sammenføyningene.

Kommisjonen som hadde ansvaret for avviklinga av Clabecq, nektet å utbetale lønninger. Stadig flere ble kalt inn til

bankene for ubetalt gjeld eller fikk innkrevere hjem til seg. Et medlem av kommisjonen fikk bank en kveld på en finere restaurant. Han fortalte siden pressa hvordan han hadde blitt presset til å splitte lokalforeninga. Nasjonalgardien ble sendt til Clabecq. Pansrede kjøretøy sto utenfor fabrikkene og på gatehjørnene der ungene gikk til skolen. Clabecq var beleiret.

GATESLAG

28. mars 1997 ville arbeiderne blokkere hovedveien, et vanlig belgisk streike- og protestmiddel. Det utviklet seg til et regelrett slag med opprørspolitiet; bulldosere mot panserkjøretøyer, steiner mot tåregass og vannkanoner, never mot langkøller og plexiskjold. Belgia var sjokkert. Mange ministre fikk mye å forklare. Men samtidig satte media i gang en kampanje mot de voldelige arbeiderne fra Clabecq. Ledelsen i den sosialdemokratiske fagbevegelsen gikk løs på streikelederen Roberto d'Orazio og streikekomiteen med voldsom kraft. D'Orazio og hans «italienske mafia» ble utpekt som hemmelige medlemmer av det marxist-leninistiske partiet PvdA/PTB som organiserte streikestøttearbeidet. Sosialistpartiet og ledelsen i fagbevegelsen

gikk sammen om å splitte bevegelsen.

KILE I KAMPEN

I juli dukket det opp en sveitsisk kjøper. Betingelsene for å starte opp var at «terroristene» skulle fjernes og arbeidsstokken desimeres. Forbundsledelsen sørget for en uravstemning via posten. 95 prosent aksepterte tilbudet. Rundt 500 arbeidere, alle militante, som i Belgia betyrt deltakere i fagforeninga, ble stilt utenfor porten.

Spiltelsen som hadde senket Renaultarbeiderne, hadde knekt kampen i Clabecq som hadde utfordret fagbevegelsen og myndighetene. Deretter fulgte rettsforfølgelsen. Elleve arbeidere fra Clabecq, en fra Renault og et arbeidsløst medlem av det marxist-leninistiske partiet Belgias Arbeiderparti (PvdA/PTB) ble tiltalt for oppvigleri ut fra lovparagrafer fra 1886, fra tida uten stemmerett og rett til organisering, rettet mot streiker og arbeideropprør mot elendighet og for demokrati.

KAMP FOR DEMOKRATI OG FAGLIGE RETTIGHETER

Streikeledelsen fra Clabecq har 43 anklager hengende over seg. Strafferamma er 14 år og med et erstatningskrav på 4,5 millioner franc, vel 900.000 kroner, for tort og svie.

Anklagen lyder på terrorisme! Tiltalen er brudd på en paragraf i straffeloven fra 1886 om forbud mot å gjøre opprør. Paragrafen er i seg sjøl en bekreftelse på hvor rystet regjeringa var av arbeiderklassens motstand mot nedlegginga og markedsliberalismen. Og frykten sitter åpenbart i. For saka går bak lukkede dører.

Den grove tiltalen og de juridiske overgrepene har slått sprekker i fagbevegelsens ledelser. Flere i den sentrale landsledelsen har nå protestert og foreninga som ekskluderte de tiltalte har vedtatt støtteuttalelse og krevd at tiltalen skal frafalles. Det blir for åpenbart at det som står til doms er retten til å bruke vanlige faglige virkemidler i kampen for arbeidsplassene. Mot euro-kapitalen skal demokratiske rettigheter vike.

STØTTE

En støttekomite for de tretten tiltalte sprer informasjon og samler inn penger til rettsomkostningene. På RV-konferansen ble det også vedtatt en støtteuttalelse som oppfordrer klubber og foreninger her i Norge til å komme med politisk og økonomisk støtte til arbeiderne. Støtte kan formidles direkte til de tiltalte via Lorenzo Butera, Delegate Forges de Clabecq, rue Valaville 17, 7870 Lens, Belgia. Eller dere kan ta kontakt med Boye Ullmann i RVs faglige utvalg.

Arnliot Ask

**Søstre,
Kamerater!**

Boka til Kjersti Ericsson som har vært en referanse i kvinne debatten siden boka kom ut i 1987, er igjen å få tak i!

Send kr.198 til
Røde Fane, PB. 124,
Sentrum, 3251 Larvik,
bankgiro 6276.05.28108,
og du får boka fritt tilsendt.

Nei til nye NATO

RV har alltid gått i mot NATO, men er grunnlaget fortsatt det samme? Hvorfor er tidligere NATO-tilhengere blitt motstandere? Kan Nei til nye NATO bli en ny folkebevegelse?

Da underskriftsoppøpet Nei til nye NATO ble lansert i september i fjor, var det mange overraskende navn blant underskriverne. Tidligere NATO-tilhengere hadde gått sammen med folk som i flere tiår har slåss mot NATO. Årsaken var ikke at de tidligere NATO-tilhengerne grunnleggende har skiftet syn. Det er NATO som har endret seg dramatisk. Selv om RV ikke trenger å endre sitt standpunkt om å være mot NATO, er det nødvendig å se på de endringene som har skjedd i alliansen.

BOMBINGEN AV JUGOSLAVIA

Den 24. mars 1999 startet NATO bombingene av Jugoslavia. Det var første gang i alliansens historie at den, uten FNs godkjenning, gikk til angrep på et annet land. Den nye NATO-strategien ble prøvd i praksis. Mens NATO tidligere – i alle fall ikke formelt, skulle gå til aksjoner utenfor sitt eget territorium, og ikke uten FNs godkjenning, innebærer den nye strategien at alliansen kan gjøre det når den finner det nødvendig – som i Jugoslavia.

UTEN DISKUSJON

Dagen etter at bombingene startet diskuterte Stortinget det nye NATO-konseptet. Det fikk ikke en gang en skriftlig melding om saken, men tok stilling etter en muntlig redegjørelse fra statsministeren. Den manglende diskusjonen provoserer mange tidligere NATO-tilhengere. Det skjer en total omlegging av NATO-konseptet så si uten offentlig debatt, ja ikke engang debatt i Stortinget. La meg sitere den tidligere Venstre-lederen Gunnar Garbo som nå blant annet sitter i ledelsen for Nei til nye NATO:

«Den omleggingen som nå skjer i NATO, står stikk i strid med de forsikringene det norske folk fikk da Norge i

1949 sluttet seg til Atlanterhavspakten... som nå illustrerende nok er blitt omdøpt til Washington-traktaten. Den gang hevdet motstanderne av avtalen at den vestlige militæralliansen stred mot prinsippene i FN-pakten og at den i det lange løp ville komme til å undergrave FN. Regjeringen Gerhardsen satte derfor mye inn på å vise at frykten deres var ugrunnet. I proposisjonen om norsk tilslutning til Atlanterhavspakten understreket regjeringen at traktaten var i nøye samsvar med FN-pakten, som innebærer «at anvendelsen av makt i henhold til regionale ordninger, derunder tiltak til forsvar for en regional gruppe, ikke kan skje uten myndighet fra Sikkerhetsrådet». Dette var ord til annet det samme syn som ble hevdet av vår fremste folkerettsekspert den gangen, professor Frede Castberg. Meldingen forsikret altså at noe slikt som NATOs krig mot Jugoslavia ville være utelukket. Stortingets spesialkomite for særlige utenrikspolitiske spørsmål erklærte i sin innstilling om saken «at den avtale som foreslåes ikke har noen aggressiv karakter, men både etter form og innhold er en freds- og forsvarsavtale mellom de deltakende land». (Komiteen understreket ordene «freds- og forsvarsavtale».) Avslutningsvis uttalte komiteen at «Norge kan aldri delta i noen aggressiv politikk rettet mot noe annet eller noen andre land».

Terje Wold, vår senere høyesterettsjustitiarius, var formann for komiteen og ordfører for saken. I debatten understreket også han «at Atlanterhavspakten, slik den er utformet i det foreliggende utkast, er underordnet De Forente Nasjoners pakt og både reelt og formelt er i samsvar med FN-pakten». Det er tvilsomt om Norge ville ha blitt medlem av NATO uten disse forsikringene.» (Sitert fra Gunnar Garbos foredrag 29. februar 2000 på møte i Nei til nye NATO)

NY FORSVARSDEBATT

Stortinget har nå til behandling St.meld. nr. 38 om «Tilpasning av Forsvaret til deltagelse i internasjonale operasjoner». Den burde ha inneholdt vurderinger av blant annet det Garbo tar opp i sitatet over, og en grundig vurdering av krigen i Jugoslavia. Det gjør den ikke! Skal det bli noen omfattende debatt om norsk forsvarsstrategi og om NATOs rolle, må den presses fram utenfra.

Det er et godt grunnlag for å reise en ny bred debatt om NATO og norsk forsvars- og utenrikspolitikk. Men skal RV spille noen viktig rolle i denne debatten, trengs det kunnskap om NATOs nye strategi, vurderingene av krigen i Jugoslavia,

hvilke argumenter stortingsrepresentantene bruker osv. Det holder ikke med bare allmenne standpunkter om at en er i mot en imperialistisk militæralliansen. RV har også behov for å videreutvikle sin egen politikk, ikke bare slutte opp om protestene mot nye NATO.

En bør ta mål av seg til å ligge i spissen når det gjelder kunnskap og analyser. Hvordan ser RV på forholdet mellom nasjonalt forsvar og det å delta i en imperialistisk militæralliansen? Er det noen endringer etter omleggingen av NATO? Hva er det viktigste i NATOs nye strategi sett i forhold til styrkeforholdene i verden? Hva er alternativene til NATO-medlemskapet? Det er bare noen av spørsmålene det bør bli diskusjon om i RV.

EN NY FOLKEBEVEGELSE?

Arne Haugestad, leder av Folkebevegelsen mot EF på begynnelsen av 1970-tallet, sa på det åpne møtet som Nei til nye NATO hadde 29. februar, at kampanjen måtte bli en ny stor folkebevegelse. Han mente det er grunnlag for å mobilisere titusener av mennesker. Han mente aksjonen primært burde være en folkebevegelse for FN – til erstatning for NATO.

I utgangspunktet er jeg ikke like optimistisk for om det er grunnlag for en omfattende folkebevegelse, slik vi kjenner fra EEC/EF/EU-kampene. Men jeg tror det er mulig å mobilisere bredt til diskusjoner, opplysningsarbeid, og protester mot den omlegginga som nå skjer av norsk forsvarsstrategi.

Nei til nye NATO startet som en underskriftsaksjon. Nå er aksjonen mer formalisert med et råd og et arbeidsutvalg. Aksjonen har sine egne internettsider der mye informasjon blir lagt ut, har sørget for å få oversatt NATOs nye konsept til norsk og fått det utgitt (på PAX forlag. Finnes også på internett), og utgitt Gunnar Garbos tale fra det åpne møtet. Aksjonskomiteen vil bistå i å koordinere lokale initiativ.

RV bør ta lokale initiativ for å reise debatt om nye NATO og om Norges tilknytning. Det er mulig å gå bredt ut, skape nye allianser, og markere RV.

Aksel Nærstad er medlem av Rådet for Nei til Nye Nato og tidligere leder av RV

Bruk internett:

Søk opp informasjon på internettsidene til Nei til nye NATO: <http://home.sol.no/~ivajoha/nato/>

Kokkepiken som styrer partiet

– RV kommer inn med tre stykker ved neste stortingsvalg, en fra Oslo og to fra Hordaland, sier Randi Holmelid, RVs vikarierende leder mens Aslak Sira Myhre er vaskeassistent i Stavanger. Hun gliser bredt og stiller for øyeblikket med sort og lilla hår. Innen intervjuet er over er jeg både invitert med på GOTH-samling og til å skrive om RVs prinsippprogram.

Av Else Merete Thyness

Hva tror du moren din liker best med deg?

– At vi snakker sammen på telefonen hver dag. Hun er alltid oppdatert på hva jeg gjør. Dessuten er hun veldig fornøyd med at jeg er politisk engasjert. Hun synes det er betryggende at jeg for eksempel har tatt et aktivt standpunkt mot narkotika.

Hva liker hun minst?

– Hun synes det er grådig skummelt at jeg bor i Oslo. Hun ser for seg at jeg står i første rekke under demonstrasjoner og enten blir banket opp eller arrestert av politiet.

Hvorfor flyttet du fra Bergen til Oslo?

– Jeg ble valgt inn i sentralstyret og arbeidsutvalget i Rød Ungdom. Arbeidsutvalget har møte en gang i uka. Det ville blitt både dyrt og strevsomt å fly fram og tilbake hver gang.

Trives du her?

– Jeg flyttet hit for ett og et halvt år siden og trives godt. Jeg har blitt bedre kjent med byen og oppdaget nye spennende miljøer, blant annet GOTH-miljøet.

Kan du beskrive GOTH nærmere?

– GOTH-miljøet er inspirert av middelalderen og den gotiske stilen. Folk bruker svarte klær, går med svart sminke, holder fester i mørke lokaler med masse stearinlys, og dyrker sin egen musikk som gruppa The Cure. Det høres kanskje rart ut, men mange ungdomsmiljøer er preget av en egen musikk- og klesstil.

– Det er ufattelig deilig å ha et fristed fra politikken. Nesten ingen av de politiske vennene mine er med på GOTH-fester.

Er du særboer eller samboer?

– Jeg bor sammen med tre venninner og

en liten svart katt som heter Saddam.

Hva gjør deg glad?

– Lønningsdag. Da betaler jeg noen regninger og så handler jeg klær og sko. Jeg er hekta på sko og har svarte sko og støvler i alle fasonger. Noe annet som gjør meg glad er å feste med gode venner.

Hva gjør deg sint?

– Jeg blir ikke sint, men engasjert.

Hva er det som har formet deg til en radikal politiker?

– Godt spørsmål. Begge foreldrene mine er aktive i Arbeiderpartiet. I oppveksten min reiste vi rundt på alskens konferanser og landsmøter. For åtte år siden ble jeg engasjert i NEI til EU. Gjennom det arbeidet ble jeg kjent med det radikale Bergensmiljøet.

Stemmer det at du krabbet rundt på sexibitionsmessen på Rockefeller iført blondeundertøy og høye stilletsandaler og endte som oppslag i VG?

– Ja, vi hadde en vellykket markering hvor vi demonstrerte at porno ikke er frigjørende, men tvert imot kvinneundertrykkende.

Har du noe du gjerne vil si til unge kvinner?

– Hovedbudskapet mitt er at de skal tørre å være seg sjøl. De skal ikke tro på skjønnhetsindustriens myte om at for å bli likt og være vellykket, må du være 1,90 høy, veie 44 kilo og ha ubegrensede midler til sminke og klær.

Du har ikke vært ute i fast jobb ennå. Er det ikke viktig å ha arbeidserfaring før du blir heltidspolitiker?

– Har noen sagt at jeg ikke har hatt fast jobb? Da jeg gikk på videregående skole vasket jeg tre ganger i uka. Etter at jeg var ferdig på universitet jobbet jeg et halvt år i fotobutikk. Dessuten vil jeg hardnakket påstå at to år i kokkelære på hotell er fast jobb.

Er det tøft å lede et parti med relativt trang økonomi?

– Ja, absolutt. Jeg merker det blant annet på kontordriften. I fjor høst var det bare sorgen. Datasystemet lå nede, vi klarte ikke å koble oss på nettet og fikk ikke skrevet ut sakene våre. Det kan ta på humøret.

– Dessuten fører dårlig økonomi til at du ikke kan ha så mange politiske samlinger som du ønsker.

Hvordan kan RV vinne kampen om ungdommen?

– Gjennom å lage et helt nytt prinsippprogram hvor alle som er interessert har mulighet til å påvirke hva RV skal mene. Det vil tiltrekke radikal ungdom.

Hva er de viktigste endringene i det nye programmet?

– Jeg tror ikke at endringene i seg sjøl er viktige, men at alle i partiet har fått lov å være med på å diskutere det som skal stå

der.

Hvordan er din sosialismevisjon?

– Jeg tror vi har lagt for lite vekt på demokratiet og for mye på at partiet skal ta på seg rollen som folkets representanter. Hvis sosialismen skal fungere er folkestyre absolutt et nøkkelord.

Hvordan kan vi sikre at demokratiet virkelig fungerer?

– Folk må ha mulighet til å påvirke både nasjonalt og lokalt. Og så må vi innføre tilbakekallingsretten. Hvis du velger folk til et landsråd som opptre i strid med folkets vilje, må de kunne kalles tilbake. Det samme med arbeiderstyrte bedrifter. Hvis de som blir valgt til å sitte i ledelsen ikke handler i samsvar med arbeiderne, skal de kunne kalles tilbake. Hvis ikke vil makten korrumpere igjen.

Tror du Stoltenberg-regjeringa vil gjøre det lettere for RV å markere seg på venstresiden?

– Hvis Stoltenberg-regjeringa får SV til å dreie mot høyre, vil det gi et større rom for RV. Da må vi kunne stå fram som et samlet parti for folk på venstresiden, og ikke ekskludere folk fordi om de ikke er frelste marxister.

Hadde det ikke vært enklere hvis RV var uavhengig av AKP?

– Flertallet i RV har for lengst slått fast at RV er et sjølstendig parti. Og i år skal vi ha egen sommerleir, for å utvikle det nye prinsippprogrammet. Alt dette er ledd i at RV blir stadig mer politisk sjølstendig.

Du har vært anonym siden du tok over som leder. Er det ikke rart at du har fått så lite oppmerksomhet?

– Nei da. Aslak og jeg er veldig forskjellige. Han liker å være i media og stiller opp i nesten hva som helst: Vi Menn, Se og Hør og Mann. Det er fint å gi RV et ansikt utad, men akkurat nå vil jeg heller prioritere å jobbe internt med medlemmene og styrke partiet. Jeg kunne nok

vært mer på TV, og kanskje ville flere meldt seg inn i RV som en følge av det. Men hvis vi samtidig ikke har nok å tilby medlemmene praktisk eller teoretisk har det sine begrensinger hvilken nytte det vil ha. Vi får vi et nytt stortingsvalg før vi aner det, og da kommer RV tilbake til mediene med brask og bram.

– Ellers stiller jeg gjerne opp for partiet enten det er i radio, på TV eller for å holde innledninger. Det er bare gøy.

Hva tror du om RVs muligheter ved neste stortingsvalg?

– Jeg tror vi har store muligheter for å komme inn både i Hordaland og Oslo.

Hvis Aslak bestemmer seg for å fortsette å vaske, fortsetter du da som leder av RV?

– Det har jeg ikke tenkt på i det hele tatt. Jeg er jo utdannet kokk, og har lyst til å jobbe som det. Det er begrenset hvor lenge du kan være vekk uten at det påvirker jobbmulighetene dine.

Blir du å finne på en av stortingslistene?

– Jeg stiller gjerne på Hordalands liste, men det er det ikke opp til meg å bestemme. Hordaland RV har enormt mange flinke folk å velge mellom, spesielt unge jenter. Jeg er stolt av å komme fra Bergen.

Hva gjør du om ti år?

– Da bor jeg enten i Bergen og jobber som kokk, eller i Dale i Sunnfjord på gården som faren min vokste opp på. Da driver jeg med litt gårdsdrift - og jobber deltid som kokk.

– Uansett er jeg politisk aktiv. Kanskje jeg er leder av Dale RV.

På vei mot en ny EU-kamp

Kristine Mollø-Christensen er fylkesleder for Oslo Nei til EU og tidligere EU- og internasjonalt ansvarlig for RV (1997-1999). I tillegg er hun medlem av ML-gruppa Revolusjon og sitter i RVs landsstyre. Opprør har bedt henne se i krystallkulen og vurdere utsiktene for en ny EU-kamp.

av Bjarke Friborg

Hva tror du blir kjennetegnet ved EU-kampen framover?

Jeg tror at vi om ikke mange år vil stå oppe i en ny medlemskamp. En av de avgjørende faktorene, også for tidspunktet når dette vil skje, er utviklingen av ØMU, eller den Økonomiske og Monetære Union. Felles mynt og felles økonomisk politikk er et stort steg fremover i unionsbyggingen. Ikke minst vil den kommende folkeavstemningen i Danmark 28. september være viktig både i EU og for Norge. Skulle det gå så galt at det blir et ja til Euroen i Danmark og deretter i Sverige, tror jeg veien er kort for ja-siden til virkelig å sette medlemskaps-spørsmålet på den norske dagsorden igjen. Utviklingen av EUs utenriks- og sikkerhetspolitikk og Norges forhold til denne, er også et tema som vil stå sentralt i den nye diskusjonen rundt Norges forhold til Den europeiske union.

Er det en endret situasjon etter regjeringsskiftet?

Mange nei-folk var misfornøyde med sentrumsregjeringen, og i stor grad har den også fungert destruktivt i forhold til nei-bevegelsen i Norge. Men den har ikke selv vært et lokomotiv i EU-tilpasningen. Den nye regjeringen vil fungere annerledes, det har oppstått en ny situasjon. Arbeiderpartiets landsmøte til høsten kommer til å bli avgjørende for neste medlemskapsdebatt. Jagland jobber med å berede grunnen for en omgjøring av Ap sitt vedtak om at EU-medlemskap ikke er aktuelt i kommende stortingsperiode. Han vil bruke de nye søkerlandene som «brekkstang», og argumenterer med at «utviklingen i EU går i hurtigstogs fart». Ja-siden i Arbeiderpartiet har fått et nytt favorittord: «handlefrihet». Og Ja-aviser og resten av ja-siden følger villig opp med å underbygge argumentet. Ja-siden i AP trenger et vedtak som gir «handlefrihet» til en rask innmelding.

Du mener at ja-siden vil ha en kort prosess?

De ønsker seg et best mulig grunnlag ved at de nordiske land går med i ØMU og blir tettest mulig involvert i det nye militære samarbeidet. Når dette har skjedd – og her er det viktig å huske på at det kan være en realitet allerede ved utgangen av 2000 – er tiden kommet for virkelig å «behandle» opinionen. Eller la folket gjennomgå en «modningsprosess» som Aftenposten skrev på lederplass. Et kriterium Jagland har satt opp tidligere er skifte i opinionen – og selv om den stort sett har vært med pila på nei, har det svingt i perioder. Vi husker for eksempel da renten ble satt opp forrige gang at det var mulig med et omslag i befolkningen på bakgrunn av hovedsakelig dette spørsmålet. Når de tingene er på plass vil de jobbe for en folkeavstemning som bare skal ta opp spørsmålet om å søke om medlemskap. Ja-siden ønsker ikke en avstemning om selve resultatet.

Endrer regjeringsskiftet også arbeidet i Nei til EU?

–

Frem til nå har Nei til EU vært en organisasjon som har jobbet med enkeltdirektiv og enkeltavtaler som Schengen og EØS. Nå ruster vi opp for å stå imot medlemskaps-spørsmålet på nytt. Dette gjennomsyner hele organisasjonens arbeid og de politiske prioriteringene.

Fremskrittspartiet og SV er to partier der ledelsen gir høyst uklare signaler om sitt EU-syn. Noe tilsvarende har skjedd i flere andre europeiske land. Hva tror du skjer hvis disse partiene bytter side slik at SV blir et ja-parti og Frp blir et nei-parti?

En ny EU-kamp kan gi de samme problemene som i Danmark med en markert ytre høyreside. I Norge er det en klar styrke at Nei til EU er den desidert førende bevegelsen på nei-siden, mens det i Danmark finnes flere ulike nei-organisasjoner. Nei til EU er tuftet på et klart antirasistisk grunnlag. Nei til EUS «bærebjelker» viser at velferd, likeverd, miljø-

vern og solidaritet med den tredje verden er grunnlaget for den norske EU-motstanden. Det er et verdigrunnlag som er fremmed for Frp. Det er veldig viktig at Nei til EU fortsatt er den drivende kraften. Vi kan ikke overlate EU-spørsmålet til partiene. Det ville også gi Frp større spillerom. Å styrke Nei til EU er å gi dem mindre spillerom.

Hva med såkalte «venstreargumenter» for EU eller kanskje et «grønt ja»?

De argumentene har vi sett tidligere, og visse deler av miljøbevegelsen har vært kraftig inne på ja-siden. Derfor er det viktig å starte opp diskusjonen om det virkelig er mulig å utvikle EU til en sosial og demokratisk union. Jeg mener selvfølgelig at det er helt utenkelig. Fordi dette er en diskusjon som foregår på venstresiden og i miljøvernretser, har RV et klart ansvar for at denne debatten ikke blir ført på ja-sidens

misses.

alle som er mot EU-utviklingen. Det gjelder både det noe topptunge TEAM og de mer folkelige organisasjoner og nettverk, som for eksempel det internasjonale «Kvinnenettverket mot Økonomisk og Monetær Union». Ikke minst må vi bruke de faglige nettverkene, og samordne den faglige opposisjonen i de forskjellige EU-landene. Det er viktig å utveksle informasjon og å lære av andres kamper.

Men skal vi vinne kampen om medlemskap her i Norge nytter det nok ikke å bare satse på venstresiden. Står vi over for en ny medlemskapsdebatt må vi satse på den gamle fronten vi hadde i 1994, og som omfattet blant andre Senterpartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre. Men vi må også utvide fronten: Det har skjedd mye når det gjelder kamp mot privatisering, vi har fått Nettverk mot Markedsmakt og Aksjon for Velferdsstaten. Vi må danne nye allianser.

Hvilke oppgaver mener du RV bør prioritere fremover?

Politiske partier må selv forsøke å sette bestemte ting på dagsordenen, og ikke bare vente på at noe skjer og deretter reagere på utviklingen. RV har et ansvar for å sette søkelyset på Norges EU-tilknytning i dag, og forberede seg på en ny medlemskapskamp.

På Nei-siden har det vært en oppfatning av at RV er et klippefast parti i EU-spørsmålet. Men vi så jo ved forrige valg at det var flere ja-folk på RVs valgliste, og en meningsmåling fra mars i år gjort av Aftenposten, viser at det finnes prosentvis nesten like mange lunkne EU-tilhengere i RV som i SV. Den samme målingen viste jo heldigvis også at RV har den høyeste prosenten av personer «sterkt mot EU-medlemskap». Men en skal ikke se bort fra at ideer om at «vi kan gjøre mye mer progressivt arbeid som medlem av EU» finnes blant RVs medlemmer også.

Jeg tror at det trengs en ideologisk opprustning i RV – en fornyet diskusjon rundt spørsmålet om nasjonal selvvråderett og EUs utvikling. Stortingsvalget i 2001 blir enormt viktig for den kommende EU-kampen. RV kan velge å profilere seg på helt andre spørsmål, men jeg tror det vil bli et tap både for EU-diskusjonen og for RV. Ved siden av at RV som parti bør være aktiv i EU-kampen, er det viktigste nå å styrke organisasjonen Nei til EU. Bare en liten del av RVs medlemmer er medlem i Nei til EU. Det burde de gjøre noe med.

Dette og mye annet skal vi diskutere på sommerleiren. Bli med for å utforme en sosialistisk strategi i den nye EU-kampen.

BERGENS- KONFERANSEN OM REIN ENERGI – «Motkunnskap» for politiske aktivistar

Etter råkøyr frå gasskrafttilhengarar på Stortinget og i media tidlegare i vinter, ble energipolitikk og gasskraft valt som politisk tema på Hordaland RV sitt årsmøte. Det ble vedteke å skipa til ein brei demonstrasjon og konferanse i Bergen 18. mars. Demonstrasjonen samla over 100 og konferansen heile 75 deltakarar. Tilskipingane vart støtta av alle sentrums-partia, SV og miljøørsla (Fellesaksjonen mot gasskraft, Natur og Ungdom, Naturvernforbundet og Miljøvernforbundet). Den faglege delen på konferansen tok opp 4 ulike tema: CO2-frie gasskraftverk, Energieffektivisering og Enøk i industri, bioenergi og kvotehandel. Den politiske delen samla 8 deltakarar i eit panel, frå organisasjonane som støtta tilskipinga. Nedanfor er det viktigaste innhaldet frå konferansen referert.

Ei større oppsummering kan du få ved å venda deg til: bergenrv@online.no (tlf. 55 31 64 21)

Gasskraft seinkar klimaoppdyddinga – alternativet er rein energi !

Det globale klimatrugs målet er svært alvorleg. Verda må ha ein kraftig reduksjon i CO₂-utsleppa. Dei rike landa må redusera med om lag 60%. Norsk næringsliv og norske hushald treng energi i høveleg form og nok til å leva bra. Lokalsamfunna treng allsidige og sikre arbeidsplassar. Korleis skal ein få til alt dette? Kapitalen og den norske staten vil ha meir utbygging og forbruk nø, billege løysingar no, betre konkurransevilkår no. Kva er alternativa? Kva er føremoner og ulemper av strategiar ein kjenner godt til?

CO₂-frie gasskraftverk: norsk ekspertise for andre delar av verda – men ingen løysing for Noreg?

Carl-Wilhelm Hustad, som tidlegare var teknologileiar i Naturkraft, gjorde greie for status og potensial for CO₂-frie verk. Det er nytta 100-150 mill kr på forskning og utvikling innan dette feltet i Noreg. Den norske innsatsen er stor, og har vekt internasjonal merksemd. Den internasjonale innsatsen på området har fyrst starta nett no. Sjølv om CO₂-frie gasskraftverk kan hende blir lite aktuelle i Noreg, meiner Hustad at dei blir interessante til dømes for Kina og India. Desse landa må i dei neste tiåra nytta dei fleste kjende energiberarar for å stetta det store energibehovet – og då kan det CO₂-frie gassalternativet vera viktig.

Reinsing kostar 280-440 kr. pr. tonn, medan kvotekostnad (altså kostnad for å sleppe CO₂ ureinsa ut ved å fylgje Kyoto-avtalen) er stipulert til 40-120 kr. pr. tonn. Mange aktørar skjønner at reelle reinsetiltak må koma på litt sikt, og at industrien må kjenne løysingane.

Beste reinseteknikk er i dag Aminmetode (gjev verkingsgrad 51% mot 58% for ureinsa verk), men det er uvisst korleis ein skal handsame avfallet. Det er ikkje sikkert Amin-metoden blir den beste i åra framover. Aker sin metode med oksygen-forbrenning, vil til dømes egna seg for små anlegg, som er gunstig i eit desentralisert energisystem.

Den norske energiprisen er for låg (om lag 15 øre/kWh) til at Kyoto-kvotegasskraftverk er lønsame på mange år. Energiprisen må truleg opp i minst 20 øre før nokon vil investere. Ein kvotepris på 100 kr/t gjev om lag 3 øre i auka energipris. Kvoteprisen er svært usikker. Overkapasitet på energi og effektiv marknad kan soleis hindre investering i gasskraftverk.

Det foreslåtte Skogn-gasskraftverket får høg verkingsgrad (bruk av spill-

varme) men får stor ekstrakostnad til å transportera CO₂ vekk (rørleidning 1.5 mrd kr) om det skal bli CO₂-fritt.

Kvotehandling gjev billege men små utsleppsreduksjonar.

Audun Garberg, klimajournalist i fleire magasin, har satt seg godt inn i kvotehandel. Kyoto-protokollen ble underskriven av 38 land, og seier at CO₂ utsleppa i 2008-2012 for desse 38 landa skal ligge 5,2 % lågare enn utsleppa i referanseåret 1990. Mange av dei viktige, store landa har fått reduksjon på 6-8%. Av desse er eit samla EU. Dei små landa, bestemte i praksis kvotene sjølve, siste natta under drøftingane. Noreg «fekk» lov til å auke 1%. U-landa er ikkje med i avtalen. Samla sett vil utsleppa frå dei 38 landa i prognoseåret 2008-2012 ligge om lag 30% under det ein hadde hatt heilt utan avtale (då hadde ein fått tydeleg auka utslepp).

Kyoto-protokollen syner til 3 fleksible mekanismar: 1) kvotehandel – for reduksjon på billegaste måten, 2) felles gjennomføring: Industrikraft i Skogn kan til dømes redusera CO₂ i Slovakia i staden for å reinsa sitt eige utslepp, og 3) den grønne utviklingsmekanismen: tiltak i sør, der det ikkje er klimamålsetting

Kvotehandling har den fordel at ein får eit fast, samla tak på utsleppa, og at dette blir nådd med låge kostnader. Ulempene med kvotar er mellom anna at det tek lang tid til teknologiskift når

kvoteprisen er låg.

Dersom skog blir ein del av Den Grøne utviklingsmekanismen kan til dømes skogplanting i sør bli tiltak. Men fordi sør ikkje er med i avtalen, er det paradoksalt nok mogeleg å hogge skog i naboområdet samtidig.

Garberg understreka at vi må sjå kor dei store utsleppa kjem frå, no og vidare fram. Prognosane syner at dei store utsleppa kjem frå gassbrenning, veksten i gassbrenninga er nettopp bøygen for å oppnå miljømåla.

Bioenergi: ta skogsavfallet i bruk

– Vi treng ikkje meir energiutbygging, angrip sløsing med energi, sats på bioenergi og ENØK!

Dette var Kurt Oddekalv i Noregs Miljøvernforbund sine meldingar. Utfordringane er at: 1) Noreg sløsar mest med energi: 20-30 TWh kvart år av ein produksjon på 112 TWh i tørrår – 120 TWh i gode år. 2) energiforbruket aukar med 2% i året.

Bioenergi må avgrensast til reint trevirke og reint papir understreka Oddekalv. Undersøkingar i England, Italia og Danmark syner at det vert auka helseskade rundt verk som brenn anna materiale. Plast og andre stoffar er dessutan ein sekundær ressurs for ny produksjon. Potensialet for norsk bioenergi er samla sett om lag 20 TWh frå flis og bark, skogavfall, ved og papiravfall. Berre 50% vert nytta.

Energisparing og -effektivisering er det viktigaste tiltaket. Eit lokalt døme frå Odda.

Noreg kan bli sjølvberga med rein energi – også i tørrår – var Terje Kollbotn si melding. Han er ikkje berre energiansvarleg i RV, men har vore prosjektleiar for «lokal ENØK-plan i Odda». Dømet han la fram er relevant for mange lokal/industri-samfunn.

Smelteverksindustrien i Noreg vil mange ha bort av di den er energikrevjande og forureinande. Men om vi legg ned produksjonen av aluminium, zink, titandioksyd mv. vil produksjonen berre bli flytta til andre land i den 3. verda eller øst-europa, der miljøkrav og løner er lågare. Det er betre å utvikle denne industrien, gjera han mest mogeleg effektiv og miljøvenleg, og vidareforedle mest mogeleg sjølv. Det er også det som har skjedd: i det siste tiåret er produksjonen dobla, medan energiforbruket har vore nesten konstant (auka frå 30 TWh til 35 TWh).

Fagrørsla i Odda var kløyvd i energispørsmål i 1997. Den lokale industrien hadde behov for noko meir kraft, og mange ville byggja ut gasskraft for å dekkja dette behovet. Men mange visste at energitapet i industrien var stort – som utslepp av varmt vann og varm luft. Her måtte det vera mykje å henta inn.

Energistudien for Odda syner at ein kan henta inn 428 TWh – eller om lag eit Altakraftverk – ved energieffektivisering og sparing. El-produksjonen ved Tyssefallene kan aukast 120 TWh med

modernisering og supplerande småanlegg i eksisterande, mindre fall. Spillvarme frå bedriftene kan nyttast til oppvarming av bustader, næringslokalar og museumsbygg. Varm avgass frå TTI i Tyssedal kan nyttast til elektrisitetsproduksjon. Delar av potensialet blir utnytta i år (fjernvarmenett i Tyssedal).

Tilsvarande døme frå Trondheim: Lilleby metall trengte også meir kraft til produksjonen, men forhandla fram avtale om utnytting av spillvarme. Lilleby metall leverte spillvarme til bustadoppvarming og fekk tilsvarande energi som elektrisk kraft frå Trondheim Elektrisitetsverk.

Sparepotensialet i norsk industri er stipulert til 10 TWh. I tillegg kan det sparast 3-5 TWh ved optimalisering i det elektriske linjenettet. Potensialet kan utnytta i løpet av få år, og er billigare enn gasskraftverk (investeringane i Odda ligg på 1,5 kr pr kWh, eller 600-700 mill.kr for heile potensialet). Det vil gje mange arbeidsplassar. Vanlege folk har stor kreativitet, og finner fram til desse tiltaka. Kvifor er det så vanskeleg å få desse små einskildtiltaka med så stor samla effekt realisert? Må alt vera store tiltak? Er kombitiltak for vanskeleg, spør Kollbotn.

– Kapital har vore hovudproblemet til nå. Det ser ikkje ut til at eigarane ser gevinsten av sparing.

Politisk konklusjon: Energisparing og fornybar energi er ei god løysing

I den politiske delen av konferansen var det brei samling om alternativet Rein energi (ENØK og fornybare kjelder). Spesielt dømet frå Odda inspirerte forsamlinga. Slike tiltak tek utfordringane både om miljø, energibehov og arbeidsplassar på alvor. Vi må ta tak i alle mogelegheiter til rein energi. All spillvarme må utnytta. Alle delar av samfunnet bør lage handlingsplan for energieffektivisering og energisparing, med årleg rekneskap.

Om andre energialternativ var forsamlinga meir splitta. Fleire ville ikkje avskrive CO2-frie verk heilt, i det minste for å få røymsler. Oddekalv brukte harde ord om dei som såg slike verk som ei mogeleg løysing i Noreg. Fleirtalet såg kvotehandel som ei dårleg løysing, ei smøring av oljekonomen. Torstein Dahle samanlikna energidebatten med ein lauk – mange lag der CO2-frie verk var ytste skalet og ENØK-tiltak kjerna. Treng vi verkeleg dei ytste laga? Torstein åtvare mot å tru at dårleg økonomi i drifta ville stogge gasskraftverka av seg sjølv. Se opp for alt slags press og taktiske manøvrer som heilt sikkert kjem frå utbyggjarane!

Deltakarane var samde om mykje for kampen vidare. Stoltenberg og Akselsen må stadig møtast med plakatar der «nei til gasskraft» står på eine sida og «ja til ENØK» på den andre. Denne bodskapen bør bli godt synleg 1. mai. Organisasjonane vil og vera aktive for å avsløra faktafeil og bløff frå gasskraftvenene. Det er ein styrke med ulike formar for motstand og ulike organisasjonar, meinte mange.

Kva skal vera RV sin energipolitikk?

Økologisk mangfald og sikring av livsgrunnlaget for dei som kjem etter oss, er ei sentral berejle i RV sin politikk. Det vi veit om konsekvensane med dei ulike energibærarane, gjer at det bør vera ein svært spesiell situasjon før vi i Noreg skal godta noko anna enn energisparetiltak, betre utnytting av eksisterande energiproduksjon og utnytting av fornybar energi. Det er ikkje viktige tekniske problem med ein slik energipolitikk, han er rask å realisera og han gjev mange arbeidsplassar både i utbygging og drift. Han er ikkje dyrare enn til dømes gasskraft og han gjev meir enn nok ekstra energi – minst 20 TWh. Det må vera ei svært viktig politisk oppgåve å hindre vekst i energibruken i Noreg og stogge all sløsing. At store gass-ressursar i Noreg ikkje vert nytta til gasskraftverk her i landet, er ikkje noko viktig problem. Gassen kan nyttast betre på anna vis: som råstoff og eventuelt som varmekjelde der heile energimengda kan nyttast (i kraftvarmeverk i store byar). Olje og gassutvinninga bør reduserast kraftig. At kapitalistane gjerne vil selja gass fortast mogeleg og ikkje kan ta omsyn til klimatrugsålet må vi få fleire til å forstå.

Sigurd Solberg er leiar i Hordaland RV og Hilde Kalleklev representerer RV i Hordaland fylkesting.

Aktuelle spørsmål og svar om energipolitikk

NOREG HAR MYKJE GASS – KVIFOR SKAL VI IKKJE NYTTA HAN TIL NAUDSYNT KRAFTPRODUKSJON?

■ Av di det er skadeleg for å nå måla om redusert CO2-utslepp, både målet om 60% i den rike delen av verda og målet om avtala mål for Noreg i 2008 etter Kyoto. Svært få av dei aktuelle gasskraftverka i Noreg vil dessuten få særleg høg energiutnytting av di verka vil liggja for langt frå store byar og difor ikkje kan nytte spillvarmen godt. Rein energi = ENØK og fornybare kjelder (bio, sol, vind, bylgjer) er eit mykje betre alternativ.

MEN GASS VIL AVLØYSE KOLKRAFT I ANDRE LAND – ER IKKJE DET VELDIG MILJØVENLEG?

■ Gasskraft vil ikkje avløyse kolkraft i andre land. Det er ingen avtalar om dette. Danmark vil til dømes byggja ned kolkraft og byggja opp fornybar energiproduksjon som resultat av eigen plan for å etterleve Kyoto-avtalen. Gasskraftutbygging vil heller forseinke utbygging av fornybar energiproduksjon ved at ved at det blir meir kraft på marknaden og mindre press for å nytte alternativa. Utbygging av gasskraft utan CO2-utslepp kan være ei løysing der dei ikkje har gode alternativ på mange tiår, til dømes i India og Kina.

MÅ VI IKKJE BYGGJA UT GASSKRAFT FOR Å MØTE DET AUKA ENERGIBEHOVET RASKT NOK?

■ Det er ikkje naudsynt å auke energiproduksjonen i Noreg. Vi har ei svært stor sløsing med energi, og utfordringa er å hente han inn med ENØK-tiltak og effektivisering. Noreg har ein reserve på minst 20 TWh frå ENØK og bioenergi som kan realiserast på nokre få år.

MEN ER IKKJE DEI ALTERNATIVE ENERGIFORMENE MYKJE DYRARE ENN GASSEN – HAR VI RÅD?

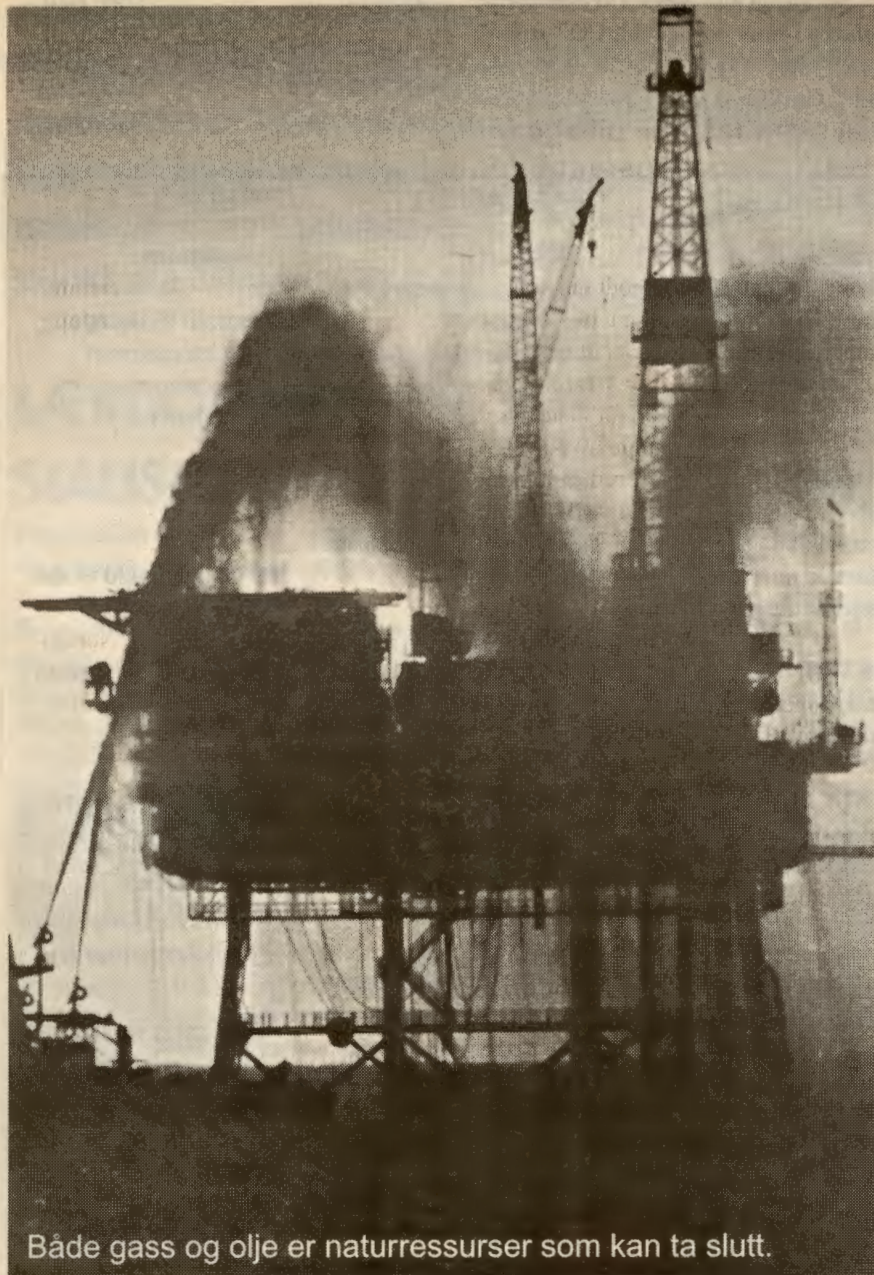
■ Den reine energien, til dømes frå ENØK-tiltak og effektivisering i el-nettet, er ikkje dyrare enn gasskraft (utbygging for 1,5 kr. pr. kWh).

MEN KVA SKAL VI NYTTE GASSEN TIL DÅ?

■ Naturgass er eit verdifullt råstoff, som kan nyttast til produksjon av mat og mykje anna. Det kan også nyttast til energiproduksjon, men da bør effektiviteten vera god. Kraftvarmeverk nær større byar gjev mykje betre utnytting av gassen enn gasskraftverk langs kysten i Noreg. Vi bør spare både på olje og gass til dei som kjem etter oss. Utvinningstempoet bør reduserast, ikkje aukast.

Fleire spørsmål og svar finn du mellom anna på:

<http://www.stud.ntnu.no/studorg/gasskraft/hoveddokument.html>

Både gass og olje er naturressurser som kan ta slutt.

Sosialistisk sommerleir

Av Bjarke Friborg

Fra fredag 7. juli til tirsdag 11. juli arrangerer RV egen sommerleir. Bakgrunnen for leiren er at RV skal vedta et nytt prinsippprogram, og at vi ønsker oss en bred debatt om grunnleggende spørsmål for den revolusjonære bevegelsen. Samtidig er leiren lagt opp slik at folk både i og uten for RV kan få seg en spennende politisk ferie – med sol, sommer og sosialisme i Sandefjord.

På leiren har vi tenkt oss et overordnet opplegg med felles innledning og debatt hver formiddag, og deretter fire parallelle hovedseminar. I tillegg blir det et eget program for barn slik at det er mulig for familiemennesker å selv velge hvor mye man vil delta i den politiske delen.

Hver kveld er det også planlagt diskusjoner om utvalgte tema som faller mer eller mindre uten om hovedseminarene – som følger hver sin røde tråd:

■ ARBEIDERPOLITIKK

Leiren skal blant annet brukes til oppfølging av faglig-konferansen, og til å gjen-skape og fornye nettverket av faglige aktivister i RV. Vi inviterer tillitsvalgte og andre sosialister til debatt om strategier mot nyliberalismen, og for å styrke opposisjonen innen fagrørsla.

■ KVINNEFRIGJØRING

Feminisme er blitt et moteord – RV vil gå dypere inn på spørsmålene om kvinnefrigjøring og sosialisme: Med utgangspunkt i IT-revolusjonen ser Janne Bromseth fra kvinneutvalget i RV på hvordan manns-samfunnet og kapitalismen preger inter-nettkulturen og de nye kommunikasjons-former. Utover dette blir det debatt om den nye familie-loven og delt omsorg, med tidligere nestleder i RV Marit Danielsen som en av innlederhe. Seminaret går også inn på om familien skal oppløses under sosialismen og i så fall hvordan.

■ SOSIALISME

Forrige sommerleir tok hull på debatten om en sosialisme for vår fremtid. Denne gangen går vi lenger i å oppsummere våre erfaringer, og forsøker å stake ut kursen for et nytt samfunn: Er plan og marked uforenlige størrelser, og hvordan sikrer man et økonomisk demokrati? Og hvordan bidrar vi til at kampen for sosialisme kan bli et alternativ i samfunnsdebatten – en visjon for folk flest og ikke bare de innvidde?

■ KULTUR

Hva kan vi lære av den marxistiske tradisjonen når det gjelder kultur og politisk

hegemoni – slikt som holder klassesamfunnet inntakt? Vi ser nærmere på Antonio Gramsci og Pierre Bourdieu sine tanker om kulturell makt og avmakt i Vest-Europa. Vi håper også å få til en debatt mellom aktive forfattere om hva som skjedde med den engasjerte kunsten på 70-tallet – og hvordan vi kan bidra til en renessanse for det opprørske kultur-engasjementet i dag.

KAMPEN MOT EU OG NYE NATO

RV-leiren skal også ta opp tema som faller uten for hovedseminarene, først og fremst EU og Nye Nato:

Nato-krigen mot Jugoslavia i 1999 viste at RV er det eneste konsekvente antikrigspartiet, mens SV er splittet på midten. Hvordan arbeider vi mot Nye Nato her i Norge, og hvordan ser vi egentlig på militæret i dag? Vil spørsmålet om krig og fred være avgjørende for neste EU-kamp? Og hva skjer internasjonalt med EU og venstresiden i EU – hvem er ven-

Janne Bromseth skal innlede om IT og kvinnefrigjøring

ner og hvem er fiender i den kommende EU-kampen?

Meld deg på med en gang, det er begrenset plass på seminarene: Tlf. 22 98 90 50, faks 22 98 90 55 eller e-post: rv@rv.no

Priser:

voksne	250/døgn
ungdom/ubemidlete	175/døgn
«pionerer»	150/døgn
barn	100/døgn

PROGRAM

FREDAG 7.7.

- 1) **SOSIALISME:**
Hva har vi lært – og hvordan kommer vi videre?
- 2) **FAGLIG:**
Ny arbeiderklasse – nye kampmetoder? [Arne Rolijordet]
- 2) **KVINNE:**
Ny barnelov – delt omsorg? [Marit Danielsen m.fl.]
- 2) **KULTUR:**
Klassesamfunnets symbolske orden – Bourdieus teorier om makt og avmakt
- 2) **SOSIALISME:**
Plan og marked – uforenlige størrelser? [Anders Ekeland]
- 3) **Antikrigsarbeid:**
Natos Nye Verdensorden og Nato-motstand i Norge [RV + Ikkevold]

LØRDAG 8.7.

- 1) **SOSIALISME:**
Hva har vi lært – og hvordan kommer vi videre?
- 2) **FAGLIG:**
Ny arbeiderklasse – nye kampmetoder? [Arne Rolijordet]
- 2) **KVINNE:**
Ny barnelov – delt omsorg? [Marit Danielsen m.fl.]
- 2) **KULTUR:**
Klassesamfunnets symbolske orden – Bourdieus teorier om makt og avmakt
- 2) **SOSIALISME:**
Plan og marked – uforenlige størrelser? [Anders Ekeland]
- 3) **RV:**
Revolusjonært arbeid i kommunestyret [Finn Olav Rolijordet]

SØNDAG 9.7.

- 1) **KVINNE:**
IT-revolusjonen, internettkulturen og kvinnefrigjøringa [Janne Bromseth]
- 2) **FAGLIG:**
Industri og miljø – hand i hand eller motstridende interesser? [Terje Kollbotn]
- 2) **KVINNE:**
Gir sosialismen full kvinnefrigjøring?
- 2) **KULTUR:**
Antonio Gramsci og kampen om det politiske hegemoniet
- 2) **SOSIALISME:**
Hvordan gjøre sosialismen til et alternativ i samfunnsdebatten?
- 3) **Nytt RV-program:**
Presentasjon og diskusjon rundt det nye programutkastet for RV

MANDAG 10.7.

- 1) **FAGLIG:**
En ny fagopposisjon i et nytt århundre? Kampsaker og strategier for fagbevegelsen i Norge
- 2) **FAGLIG:**
Fra Liverpool Dockers til «Battle of Seattle»: Hvordan drive globalisert faglig kamp?
- 2) **KVINNE:**
Oppløs familien – når og hvordan? Hva skal RV mene?
- 2) **KULTUR:**
Marxisme og engasjert kulturarbeid: Vårt syn på film, litteratur og kunst
- 2) **SOSIALISME:**
Maoismens gode og dårlige sider – hva kan vi lære av RVs forhistorie?
- 3) **KULTURDEBATT:**
Når det er tanken som teller – kulturell makt og avmakt anno 2000

TIRSDAG 11.7.

- 1) **Avslutning:**
a) innspill til det nye prinsippprogrammet
b) oppsummering av sommerleiren
 - NB lørdag kveld er det parallellseminar:**
EU: Sosialistisk strategi i den nye EU-kampen
- Leiren arrangeres av RV i samarbeid med Studieforbundet for Folkeopplysning
- (NB med forbehold om endringer av programmet underveis. Endelig program vil bli annonsert i KK og i siste Opprør før leiren)

Strålende tilbud om rød sommer!

I år er RV og AKP enige om at organisasjonene har litt ulike ønsker for diskusjonene i sommer. Derfor arrangerer RV leir fra fredag 7. til tirsdag 11. juli. Hovedinnrettinga er RVs programdiskusjoner. Tirsdag 11. juli starter Rød Front sommerleir. Hovedinnrettinga er rød feminisme. Rød Frontleiren varer til søndag 16. juli.

Vi oppfordrer folk til å bli med på begge leire, noe som er praktisk lett fordi begge er på Strand leirsted ved Sandefjord, der Rød Frontleirene har vært i flere år.

Vi ønsker så mange som mulig velkomne til spennende diskusjoner, sosialt samvær, god mat og ferie på Strand ved Sandefjord!

Vennlig hilsen AKP og RV, 5. april 2000 – Jorun Gulbrandsen og Finn Olav Rolijordet

Nytt prinsipp-program

På RVs landsmøte februar 2001 skal vi vedta et nytt partiprogram. Første helseutkast er klar i løpet av mai, og kan bestilles på partikontoret. Nedenfor har Opprør klippet ut deler av forslaget til nytt sosialismepunkt, fra Magnus Marsdal

LÆRDOMMER OM SOSIALISMEN

For sosialismens framtid i vårt århundre er det nødvendig å trekke slutninger fra forrige hundreårs erfaringer.

■ Sosialisme er ikke identisk med statlig kontroll over økonomien. Frigjøringsprosessen, der arbeiderklassen går fra å være de styrte til å bli de styrende, forutsetter folkets egen aktive og skapende innsats for å endre sine livsvilkår og samfunnets strukturer. [...]

■ Politikk og økonomi må smelte sammen under sosialismen. Sosialismens kjerne er den demokratiske styrte økonomien, bygd på arbeiderklassens kollektive makt over produksjonsmidlene. En avgjørende forskjell mellom kapitalismens «demokrati» og det sosialistiske folkestyret er at sosialismens økonomi er underlagt demokratisk kontroll mens det kapitalistiske «demokrati» er underordna eierklassens økonomiske diktatur. Derfor kan ikke demokrati og økonomi oppfattes som atskilte kategorier under sosialismen – demokratiet må i størst mulig grad erobre det økonomiske feltet. [...]

■ Det vil finnes flere revolusjonære retninger og strømninger. Motsetninger som er eldre enn kapitalismen,

som by-land, kvinne-mann, ånd-hånd, vil eksistere og utvikle seg i lang tid etter innføringa av en sosialistisk økonomi. Derfor vil det finnes flere mulige revolusjonære perspektiver, et mangfold av revolusjonære standpunkter og organisasjoner. Sosialisme innebærer fri offentlig debatt og politisk kamp mellom forskjellige strømninger, ideen om monolitisk enhet er en del av herskerideologien utvikla under Stalinregimet.

■ De demokratiske rettighetene er avgjørende for sosialismen. En klassestat for arbeiderklassen – flertallet – kan bare finnes hvis folk flest har full frihet til å føre politisk kamp på alle samfunnets områder. Dette innebærer også full frihet for ytringer og organisasjoner som den sosialistiske regjeringa måtte oppfatte som «skadelige» eller «kontrarevolusjonære». Det er umulig å bygge et demokrati på et mindretalls (stats) eksklusive rett til å definere grensene for lovlige ytringer. Kampen for videreutvikling av sosialismen må føres som en politisk kamp mellom ulike standpunkter, ikke som statsledelsens utrensning av «kontrarevolusjonært tankegods». [...]

■ En sosialistisk revolusjon gir ikke kvinnefrigjøring. Forbudet mot abort som ble gjeninnført i Sovjet i 1936 står som et symbol på hvordan det patriarkalske herredømmet kan overleve sjøl de største omveltninger.

den, eller grensesprengende radikal? v/ Ingrid Baltzersen – Hvor ble det av far? Om barnefordeling etter skilsmisse (*) – Sosialismens erfaringer, spesielt i Sovjet i 20-åra. Kampen for å oppløse familien som ble stanset.

FREDAG

■ Det nye mennesket. Grunnlaget for kvinnefrigjøringa. Er kvinnefrigjøring uløselig knytta til det klasseløse samfunnet, kommunismen? Hvordan ser et samfunn ut, der det ikke er kvinneundertrykking? Blir kjønn som sosiale kategorier borte? Hva blir igjen?

Innledninger, bl.a. av Jorun Gulbrandsen

Ettermiddags- og kveldsseminar/kurs:

– Minikurs i sjøforsvar v/ Thomas Hytten

– Kvinner og idrett (*)

– Hva er en progressiv mannsbevegelse? Om den amerikanske mannsbevegelsen (*)

LØRDAG

■ Kampen mot EU og EØS. Blir det en ny EU-kamp? Dette skal rettes inn på den aktuelle debatten. Flere innledere (*)

Fotballfinale med pionerene

«Den store voksenprøven»

Grilling, fest og moro

SØNDAG

Norge som aggressiv imperialistmakt + et annet aktuelt tema som bestemmes nokså nær leiren

(Merknad: * betyr at innledere nesten er klare)

Priser:

Voksne 1500 kroner

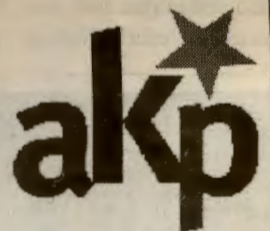
Ungdom 1000 kroner

Pionerer 900 kroner

Barn 650 kroner

Arr: AKP i samarbeid med

Studieforbundet for Folkeopplysning

President Khatami mot iranske arbeidere

Etter 22 år ved makten er det iranske regimet velkjent for sine mange angrep på menneskerettighetene. Et av de nyeste angrepene er et vedtak i nasjonalforsamlingen (majlis), som gjør at den nåværende arbeiderloven skal strammes kraftig inn. Etter dette vedtaket gjelder ikke lenger loven for bedrifter og selskaper som har mindre enn 5 ansatte. Dette rammer cirka 3 mio iranske arbeidere.

Hensikten med dette vedtaket er å gjøre det lettere for nasjonale og utenlandske investorer i Iran. Det er et av de hardeste angrepene på arbeidsfolk på lenge, og vil bety enda færre rettigheter for arbeidere enn i dag.

Selv om den iranske arbeiderloven både er udemokratisk, diskriminerende og ufullstendig er den fremdeles et resultat av arbeidernes kamp over 10 år. Først 10 år etter at islamistene tok makten kom det en egen arbeidslov. Før det hadde arbeidere status som «tjenere» uten rettigheter. Den nye loven ga arbeidere visse innrømmelser, men fortsatt ingen streikerett eller rett til frie organisasjoner. Derfor ble det heller ikke rom for en uavhengig fagbevegelse.

I et større perspektiv er det lett å se likhetene med situasjonen i mange andre land. Selv om Iran regnes for et såkalt «tilbakeleggende» land er tendensen den samme som i Vesten: *Nyliberalismen er et globalt angrep mot demokratiske og politiske rettigheter over alt.*

INGEN ILLUSJONER OM KHATAMI!

Det er ikke bare vestlige forretningsfolk og kapitalister som har gitt sin støtte til den «reformvennlige» president Khatami. Også mange sosialdemokrater og progressive både i og utenfor Iran har den siste tiden hatt store forhåpninger til hele den iranske «reformfløyen».

Men det er Khatami som har stått i spissen for angrepene på arbeidere. Allerede for ni måneder siden ble arbeiderloven gjort ugyldig for bedrifter med under tre ansatte. På grunn av streik og protester var det ikke mulig å gå lenger. Men etter valgseieren til «reformistene» fikk de anledning til å gjøre den ugyldig for bedrifter med under fem ansatte, det vil si en klar forverring. I denne saken er det ingen forskjell mellom de «moderne» og de «konservative». Det «moderne» kapitalistiske Iran setter tiden minst 10 år tilbake for iranske arbeidere. Dette angrepet er bare begynnelsen.

PROTESTBREV

Iranske Venstreaktivister i Norge mener det er viktig å styrke den internasjonale solidariteten. Denne saken er viktig for alle menneskerettsaktivister, politiske aktivister og venstreaktivister. Vi ber alle – særlig norske fagforeninger – om å:

- fordømme det arbeiderfiendtlige vedtaket
- fordømme det iranske islamsk-kapitalistiske regimet
- støtte organisasjons- og streikerett for iranske arbeidere
- støtte den iranske fagbevegelsen
- støtte den sosialistiske venstresiden i Iran
- ingen illusjoner om Khatami og det iranske regimet

Protestbrev fra faglige organisasjoner bes sendes til: Den Iranske Asmbassaden, Drammensveien 88E, 0271 Oslo, fax 22 55 49 19

Send kopi til:

Iranske Venstreaktivister v. Saleh, Postboks 8299 Hammersborg, 0129 Oslo. Telefon 911 98 364

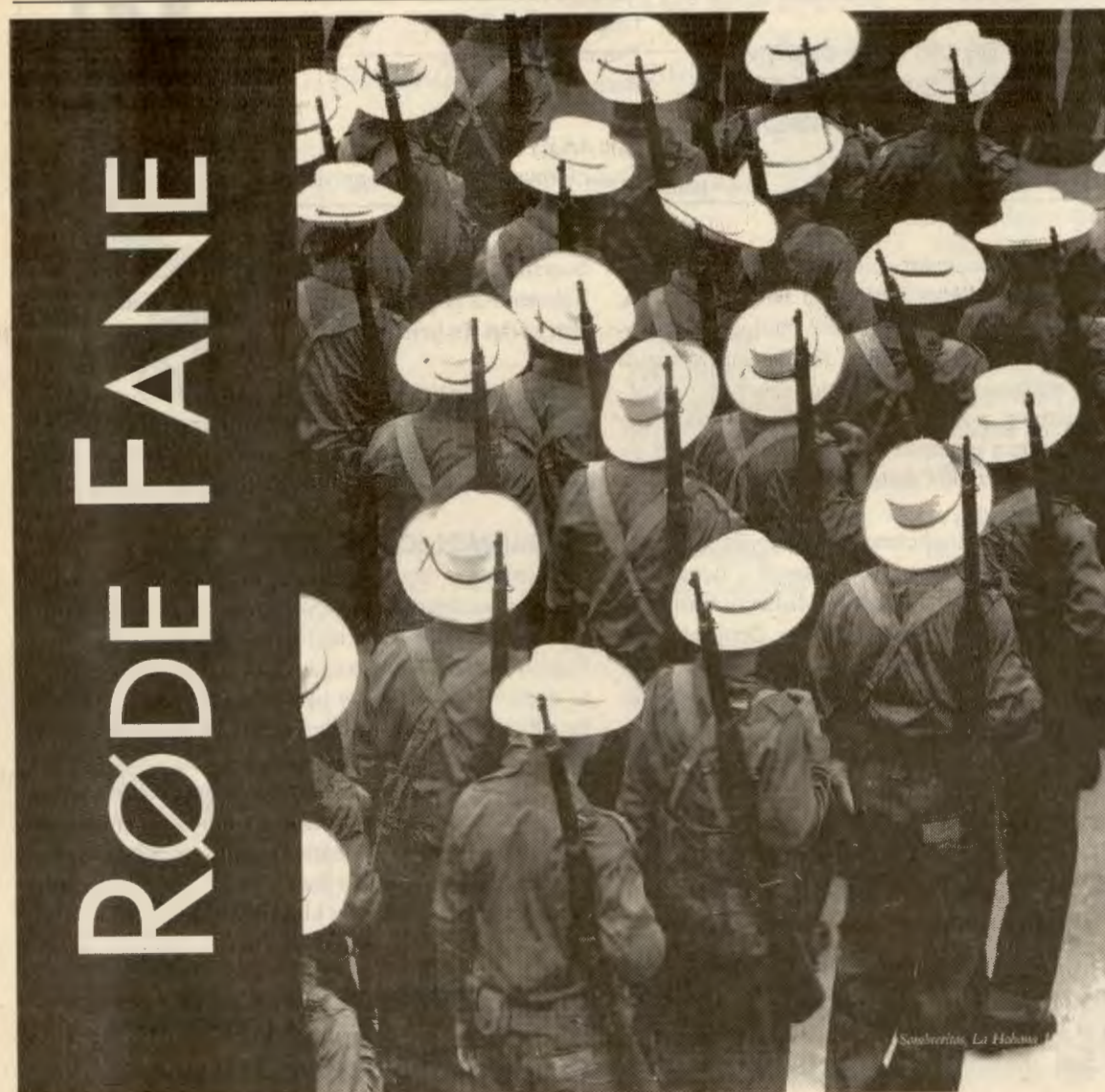
Vernepliktskravet for mannlige politistudenter en saga blott...

Studentene ved Politihøgskolen gir ut bladet «Bulldog», som «skal være studentenes røst og profilere studentenes meninger». Bladet har et opplag på 15-1700 i kvartalet og blir sendt til politistasjoner og lensmannskontor over hele landet. På hjemmesiden til bladet kan du finne følgende innlegg fra en «sint og forbannet befalingsmann», som nok sier et og annet om funksjonene til statsmaktens voldsapparat:

«Etter påtrykk fra likestillingsombudet, har justisdepartementet og PHS/høgskolestyret latt seg presse til å fjerne vernepliktskravet for mannlige politistudenter. Med andre ord en åpner for sivilarbeidernes inntreden i politietaten, ingenting er vist lenger hellig. [...]

Et annet argument som taler mot sivilarbeidere i politiet, er at sivilarbeidere har et vanskelig forhold til autoriteter. Politiet er som kjent bygd opp etter en hierarkisk modell med «befal» som ledere. Hvordan vil sivilarbeideren fungere i forhold til det å få en direkte ordre fra en overordnet være seg divisjonsleder eller en eldre kollega. Vil han stille spørsmålsteget ved lederens autoritet og kompetanse, eller vil han føye seg pent. En av grunnene til at enkelte blir militærnektet, er jo nettopp at de ikke kan utføre en ordre som strider mot ens personlige overbevisning. Uansett om det er «Gale Blitzere» som ønsker å storme slottsplassen under et statsbesøk eller hyggelige vannkraft motstandere i Alta så kreves det at du som tjenestemann utfører de ordre du mottar fra din operative leder. [...]

Politihøgskolen er i ferd med å bryte ned all den troverdighet den har, for å skape en høgskolemodell som fjerner seg lenger og lenger vekk fra det å skape tjenestemenn som er rustet for å takle de nye typer kriminalitet i samfunnet. Det er tydelig at man ikke ønsker å utdanne tjenestemenn med en solid politifaglig utdanning, hvorfor kan jeg ikke svare på men det å fjerne vernepliktskravet for menn tror jeg er starten på en meget lang ørkenvandring av bibelske proposisjoner.»

Innhold 2/2000:

- Maren Rismyhr: Tariffvinner – aldri kvinner!
- Arne Byrkjeflot: Timekonto – nedsatt arbeidstid uten lønnskompensasjon
- Jens Andvig: Verdenshistorie (bokanmeldelse)
- Debbie Nathan: Arbeid, sex og farer i Ciudad Juarez
- Ingrid Baltzersen: Kva om alle var normale?
- Kjersti Ericsson: Lesbiske kvinner – særegen undertrykking – særegne styrker
- Finn Sjøe: I minefeltet
- Geir Sundet: Noen elementer i en revolusjonær politikk for godstransporten
- Ola Lars Andresen: Bosnia – den store løggen om demokrati (bokanmeldelse)
- Andy Pollack: Informasjonsteknologi og sosialistisk planlegging
- Terje Valen: Hvorfor kvinneundertrykking?

Debatt:

- Dag Lykke: Dei viktige kvartera – halvtimen rundt revolusjonen
- Per Mathiesen: Planøkonomi i de første åra etter revolusjonen
- Karl Henrik Seemann: Natur- og miljøvern under kommunismen

Du kan kjøpe bladet på gata 1.mai mange steder 1. mai, men det sikreste er å abonnere: kr.180 for minst 5 nummer. Send pengene til Røde Fane, PB 124, Sentrum, 3251 Larvik, bankgiro 6276.05.28108

Liste over materiell som kan bestilles fra RV (oppdatert 11.4.00)

Sendes til: RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo, faks: 22 98 90 55, tlf: 22 98 90 50 / 52, e-post:rv@rv.no

Rosa Luxemburg, Women's Liberation, and Marx's Philosophy of Revolution (kr. 100)

Av Raja Dunajevskaja. En politisk biografi om Rosa L. som menneske og revolusjonær, tenker og organisator. Tar blant annet opp spørsmål som Luxemburgs forhold til samtidens feminisme- og nasjonalismedebatt. Forfatteren forsøker også å dra paralleller til de nye sosiale bevegelsene fra 1960-tallet og vier siste delen av boken til en ny gjennomgang av Marx' sine tekster om disse temaene (engelsk, 237 sider, RV).

Blues People (kr. 150)

Av LeRoi Jones. Bluesmusikken i USA vokste frem som del av den svarte amerikanske kulturen, i møte med den dominerende hvite kulturen. Boken ble opprinnelig utgitt i 1963 og var den første boken om blues og jazz skrevet av en svart forfatter. Jones trekker trådene tilbake til slavetiden og den svarte amerikanske folkekulturen (engelsk, 244 sider, RV).

Påskestreikerne 1985 (kr. 120)

En gjennomgang av den største massestreiken i Danmarkshistorien, som nesten klarte å velte den borgerlige Schlüter-regjeringen. En viktig bok for alle som er interessert i den skandinaviske arbeiderbevegelsen og i oppbyggingen av en sterk fagopposisjon. Forfatteren Hans-Jørgen Vad er medlem av Enhedslisten (dansk, 199 sider, RV).

HEFTER:

India og MAI/WTO (kr. 20)

Kristine Mollø-Christensen og Trond Sæbø Skarpeteig har skrevet en rapport som RV har utgitt med støtte fra Norad. «Hvilken effekt vil en multilateral investeringsavtale ha på landene i Sør. India som eksempel.» Det er med andre ord MAI-avtalen som vurderes. Heftet inneholder også en artikkel av Helge Christie om WTO. Heftet kan kjøpes enkeltvis. Det inngår nå også i studiesirkelen «Samfunnet i dag» (RV).

Marxisme-humanisme-feminisme (kr. 20)

Nytt RV-hefte fra kvinneutvalget i Trondheim. Lisen Lie og Astri Holm skriver om marxismen-humanismen til Raja Dunajevskaja, og om feminismen til Simone de Beauvoir. Janne Bromseth går inn på 90-tallets feminisme, med spesiell vekt på Nina Bjørk. Heftet er en del av oppfølgingen av RVs kvinnekonferanse i 1998 (RV).

ANDRE DEBATTHEFTER/-BØKER

	pris/bestilling
■ Et kritisk blikk på 50 år med IS-tradisjonen.
Av Bjarke Friborg	kr. 10stk
■ Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi.
Av Peder Martin Lysestøl	kr. 10stk
■ Arbeiderkamp mot privatisering i Argentina.
Av Juan Carlos Orieta	kr. 40stk
■ Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål.
Av Jørn Magdahl	kr. 50stk
■ Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.
Med Bernadette McAliskey og andre	kr. 30stk
■ Livet bak murene. RV på Stortinget.
Av Erling Folkvord 1997 (red.). 160 sider	kr. 40stk
■ 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting.
Av Aksel Nærstad 1995 (red.). 240 sider	kr. 20stk

PROGRAMMER OG FAKTAHEFTER

	pris/bestilling
■ Prinsippprogram for RV, 1999 - 2001	kr. 20stk
■ Arbeidsprogram for RV, 1999 - 2001	kr. 20stk
■ Anti-rasistisk Manifest. Landsmøtet 1997.	kr. 10stk
■ Fattig og Rik. Rapport om klasse-Norge 1998.	kr. 20stk
■ For en helhetlig eldreomsorg. 1997	kr. 10stk

NYTT FRA RV!

	pris/bestilling
■ Nytt utkast til prinsippprogram (fra midten av mai)	kr. 20 ... stk
■ Marxisme-humanisme-feminisme (kvinneutvalget)	kr. 20stk
■ India og MAI/WTO (Kristine Mollø og Trond Sæbø)	kr. 20stk
■ RV sin grunnsirkel, desember 1999	kr. 100....stk
■ «Ja, de penga....» Statsbudsjettet 2000	kr. 10stk
■ Om statens rikdom og kampen for velferdsstaten	kr. 10stk

Ethvert RV-lag bør ha en base av politisk litteratur, til salg og til studier. Ta kontakt med partisentralet i Oslo for å få boktips eller for selv å foreslå titler.

Om folkestyre og proletariets diktatur (kr. 20)

ML-gruppen Revolusjon beskriver hvordan de mener RV er ved å bli et «anarkotrotskistisk prosjekt for en utopisk småborgersosialisme». Inneholder også tekster av Albanias tidligere leder Enver Hoxha m.fl. om synet på staten og på proletariets diktatur (29 sider, ML-gruppen Revolusjon).

Hva er den Fjerde Internasjonale? (kr. 20)

Forbundet Internasjonale har samlet fire ulike tekster om historien til Fjerde Internasjonale: Fra kampen mot stalinismen på 1930-tallet frem til ungdomsopprøret på 1960-tallet, og om arbeidet for en internasjonal nyorientering og omgruppering på 1990-tallet (23 sider, Forbundet Internasjonale).

LØPESEDLER

	bestilling
■ verveløpeseddel m. giro	kr. 0,2stk
■ Stopp volden – Norge ut av Nato
(kopioriginal for egenkopiering)	gratisstk
■ «Ja, de penga...»
(kopioriginal for egenkopiering)	gratisstk

PLAKATER

	bestilling
■ Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon)	kr. 5stk
■ Valgplakaten 1999, A2 om privatisering	kr. 0,5stk
■ Stopp volden/ut av NATO (stolpeplakat)	kr. 1stk

MERKER

	bestilling
■ jakkemerke med RV-flagg (metall)	kr. 2stk
■ trenål med RV-flagg	kr. 30stk
■ jakkemerke – Norge ut av Nato	kr. 10stk

■ Det skal ikke koste å være sjuk – nei til privatisering
(Ark m/21 klistremerker)	kr. 10stk
■ Det skal ikke koste å være sjuk – Privatisering nei takk
(Ark m/21 klistremerker)	kr. 10stk
■ Stopp volden – Norge ut av Nato
(Ark m/21 klistremerker)	kr. 10stk

ANNET

	bestilling
■ T-skjorte med RV-flagg (onesize, hvit)	kr. 75stk
■ Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratisstk
■ Presentasjonshefte om RV, historikk etc.	gratisstk

RV skal sende bestillinga til:

Navn _____
 Adresse _____
 Postnr/sted _____

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 Oslo,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832 Askim,
tlf: 69 88 59 40,
epost: a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen, tlf:
66 91 29 68, epost: guttorm4@onli-
ne.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98 90
55

Oslo (ny)

Eivind Hovig,
j.e.hovig@labmed.uio.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27, tlf:
22 98 90 50, fax 22 98 90 55
Bystyregruppa: tlf: 22 86 19 21

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96. epost:
haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815
Gjøvik, tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,

tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927
Porsgrunn, tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Bjørn Tore Egeberg,
btegeb@online.no

RV-kontor: Kristian 4desgate 25, 2.
etasje, tlf: 38 02 30 04,
e-post: rvagder@online.no

Rogaland

Leif Olsen, Admiral Cruysgate 24,
4012 Stavanger, tlf: 51 52 59 18 (p),
51 78 80 41 (j),
e-post: leolsen@online.no

Hordaland

Sigurd Solberg,
Boks 229, 5701 Voss,
tlf: 56 51 04 73 (p), 56 52 04 64 (j)
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

RV-kontor:

Postboks 992,
Vestre Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,

epost: bergenrv@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71 29
21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost: os@sivilhu-
stad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, Drillveita 4, 7012
Trondheim, epost: palhel@stud.ntnu.no

RV-kontor: Prinsensgt.14,
7417 Hospitalsløkkan,
tlf: 73 52 57 70, fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post:
solveig.aamdal@SU-NT.sni.tele-
max.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes: St. Olavsgt. 31, 9405
Harstad, 77 06 92 60, fax: 77 06 92
61, epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: oeheitma@online.no

Ja, eg vil bruke pengar på ei god sak:

- Medlemskap i Raud Valallianse, inkl. Opprør 9 ganger i året (kr. 300)
- Medlemskap i RV inkl. Opprør (trygda og studentar, kr. 100)
- Abonnere på Opprør (kr. 100)
- Medlemskap i Raud Ungdom (utan Rebell)
- Abonnere på Rebell (vanleg abo kr. 100, støtteabo kr. 200)
- Gi penger til *El Rebelde*, send giro (innsamlinga til MIR i Chile)

Ja, eg melder meg på:

- Innvandrerseminar 6.-7. mai i Oslo
- RVs sommerleir 7.-11. juli i Sandefjord

Send meg meir informasjon:

Namn: _____

Adresse: _____

Postnr., stad: _____

Porto

Rød Valgallianse
Osterhausgt. 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55
E-post: rv@rv.no